№ 4. Warszawa, dnia 5 Marca 1919 r. Rok I.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 2 mk. Prenumerata kwartalna 10 mk. Ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“ oraz inseraty publiczne należy kierować do Administracji, (Wydział gospodarczy Ministerstwa Skarbu, Nowy Świat 69). Cena ogłoszeń za wiersz jednoszpaltowy po tekście 2 mk.

TREŚĆ:

Podatki bezpośrednie.

46.

Dekret

w przedmiocie podatku majątkowego.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów postanawiam co następuje:

A. DEKRET O PODATKU MAJĄTKOWYM.

Podmiot podatku.

Art. 1.

Podatkowi majątkowemu podlegają:

A) osoby fizyczne, które mają na obszarze ziem polskich b. zaboru rosyjskiego miejsce zamieszkania lub tam stale przebywają, podług wartości całego ich majątku, podlegającego podatkowi;

B) wszystkie inne osoby fizyczne podług wartości majątku ich, podlegającego podatkowi, a mianowicie:

1) ich nieruchomości, położonych na obszarze ziem polskich b. zaboru rosyjskiego;

2) ich wierzytelności, hipotecznie zabezpieczonych na nieruchomościach w tym obszarze;

3) ich majątku, związanego z tym obszarem przez fideikomis lub inne przepisy prawne;

4) ich kapitału zakładowego i obrotowego, służącego w tym obszarze do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, górnictwa lub przemysłu.

Do podlegającego podatkowi majątku osób, pod A) wymienionych, nie wlicza się wartości nieruchomości, znajdujących się poza obszarem ziem polskich b. zaboru rosyjskiego, oraz wartości kapitałów zakładowych lub obrotowych, służących poza tym obszarem do prowadzenia gospodarstwa

rolnego lub leśnego, górnictwa lub przemysłu, jeśli te części majątku podlegają równorzędnemu opodatkowaniu tam, gdzie się znajdują.

W dalszym ciągu określa się majątek, podlegający podatkowi, krótko słowem majątek.

Art. 2.

Przy wymiarze podatku majątkowego dolicza się do majątku głowy rodziny majątek żyjących z nią wspólnie członków rodziny, o ile głowie rodziny lub odnośnym członkom przysługuje prawo rozporządzania majątkiem, który ma być doliczony.

Art. 3.

Udziały w majątku wspólnym opodatkowuje się w razie, gdy niema zastosowania art. 2 samoistnie. Jeśli udziałów nie można ustalić, przyjmuje się, że udziały są równe.

Przedmiot podatku.

Art. 4.

Przedmiotem podatku majątkowego jest majątek, pozostały po odliczeniu długów, będących w stosunku gospodarczym do majątku, i innych ciężarów.

Długi na pokrycie wydatków osobistych lub bieżących kosztów utrzymania domu potrąca się tylko wtedy, gdy zostały zaciągnięte w granicach prawidłowej gospodarki.

Art. 5.

Przy opodatkowaniu części majątku (Art. 1. B) potrąca się tylko tę część długów i ciężarów, jaka pozostaje w łączności gospodarczej z tą częścią majątku.

Art. 6.

Do majątku zalicza się także prawa do rent lub innych powrotnych użytków albo świadczeń, przysługujących uprawnionemu na czas jego życia, na czas życia innej osoby, na czas nieokreślony lub przynajmniej na lat 10 z umowy tytułem świadczenia wzajemnego za wartości majątkowe, na mocy rozporządzenia ostatniej woli, darowizny lub fundacji familijnej.

Art. 7.

Do majątku nie zalicza się:

1) sprzętów domowych, odzieży i innych ruchomości, służących do osobistego użytku podatnika i jego rodziny, o ile nie są one przynależnością nieruchomości lub częścią składową kapitału zakładowego albo obrotowego;

2) poborów, przysługujących uprawnionemu ze stosunku najmu pracy lub służbowego, albo z ubezpieczenia na wypadek choroby, od wypadku lub niezdolności do pracy.

Art. 8.

Majątek, którego nabycie zależy od spełnienia się warunku zawieszającego, nie jest przedmiotem podatku.

Uwolnienie od podatku.

Art. 9.

Od podatku majątkowego są wolne:

1) osoby, których cały majątek nie przenosi 10.000 mk. względnie 15.000 kor.; majątek członków rodziny, podlegający wedle Art. 2 wspólnemu opodatkowaniu, liczy się przy tem za jeden majątek;

2) majątki, lub części majątku, służące wyłącznie celom dobroczynnym albo przeznaczone na bezpłatny publiczny użytek;

3) hipoteki, od których podatek hipoteczny opłaca wierzyciel.

Podstawy opodatkowania.

Art. 10.

O ile niniejsze przepisy inaczej nie postanawiają, należy obliczać wartość majątku wedle przeciętnej wartości obrotowej jego składowych części.

Świadczenia powrotne oblicza się wedle wartości skapitalizowanej.

Art. 11.

Wartość budynków, służących do celów fabrycznych, należy przyjąć conajmniej wedle wartości, oszacowanej dla ubezpieczenia; wartość innych budynków należy w gminach miejskich przyjąć w kwocie, przewyższającej conajmniej o $1/3$ wartość oszacowaną dla ubezpieczenia. W razie, gdy w ostatnich 6 latach przed chwilą ustalenia wartości dla wymiaru podatku majątkowego, nieruchomość taka była szacowana w celu zaciągnięcia długu hipotecznego lub ustanowienia prawa zastawu, musi ustalenie dla celów podatkowych dosięgać ponadto wysokości tego oszacowania.

Tym samym zasadom musi odpowiadać ustalenie wartości nieruchomości w gminach wiejskich. Jeśli w ostatnich 6 latach, poprzedzających ustalenie wartości, nieruchomość była przedmiotem sprzedaży, musi ustalenie wartości dosięgać ponadto conajmniej ówczesnej ceny kupna.

Art. 12.

Wartość papierów wartościowych ustala się podług kursu giełdowego, a w braku tegoż podług ceny sprzedaży, jaka w danych warunkach dałaby się osiągnąć.

Art. 13.

Wartość przedsiębiorstw, które sporządzają na podstawie prawidłowo prowadzonych książek regu-

larne roczne zamknięcie rachunkowe, może być obliczona na podstawie wynikającego z ksiąg czystego majątku.

Art. 14.

Pretensje pieniężne, o ile nie podpadają pod Art. 12, oblicza się wedle wartości nominalnej. Wedle niższej wartości przyjmuje się je tylko wtedy, gdy w zeznaniu majątku przytoczono szczególne przemawiające za tem okoliczności.

Celem obliczenia wartości niepłatnych jeszcze roszczeń z ubezpieczeń życiowych, kapitałów i rent winien podatnik wykazać, jaką wartość one miałyby w razie odkupu. Podług tej wartości może nastąpić obliczenie.

Art. 15.

Skapitalizowaną wartość świadczeń powrotnych (rent, innych powrotnych użytków i t. p.) oblicza się podług ich jednorocznej wartości pieniężnej z uwzględnieniem terminu płatności na następujących zasadach:

a) przy świadczeniach po wieczne czasy przyjmuje się 20 krotną roczną sumę;

b) przy świadczeniach na czas nieokreślony, jednak nie ograniczonych do czasu życia jednej lub więcej osób, przyjmuje się, o ile podatnik nie wykaże okoliczności, skracających czas trwania świadczeń, 10-krotną roczną sumę;

c) przy świadczeniach, ograniczonych do czasu życia jednej osoby, miarodajny jest wiek, jaki w chwili opodatkowania osiągnęła ta osoba, z której śmiercią prawo gaśnie; za skapitalizowaną wartość przyjmuje się przy wieku:

	15	lat lub	mniej		18-krotną
wyżej	15	lat do	25	lat	17-krotną
„	25	„ „	35	„	16 „
„	35	„ „	45	„	14 „
„	45	„ „	55	„	12 „
„	55	„ „	65	„	8½ „
„	65	„ „	75	„	5 „
„	75	„ „	80	„	3 „
„	80	„			2 „

wartość jednorocznego świadczenia;

d) przy świadczeniach, których czas trwania zależy od czasu życia więcej osób, oblicza się wartość podług przepisów pod c), a to wedle wieku najstarszej z tych osób, jeśli uprawnienie gaśnie już ze śmiercią pierwszej z nich, natomiast wedle wieku najmłodszej osoby, jeśli uprawnienie gaśnie dopiero ze śmiercią wszystkich tych osób;

e) przy świadczeniach, przysługujących tylko przez pewien z góry oznaczony czas, przyjmuje się wartość w sumie poszczególnych świadczeń z 5%-wem potrąceniem wedle załączonej tabeli; jeśli jednak czas trwania uprawnienia zależy ponadto od czasu życia jednej lub więcej osób, wówczas nie może wartość skapitalizowana przekraczać wartości, obliczonej podług przepisów pod c);

f) przy świadczeniach, których suma lub jednoroczna kwota nie da się ustalić, oblicza się wartość na podstawie ostatnio uiszczonej rocznej kwoty, a jeśli cały rok świadczenia jeszcze nie upłynął, na podstawie kwoty, jaka będzie przypuszczalnie uiszczona w roku bieżącym;

g) świadczenia, których czas trwania zależy od niespełnionego jeszcze warunku rozwiązującego, uważa się za bezwarunkowe.

Art. 16.

Przy oznaczeniu wartości potrąceń (Art. 4 i 5) obowiązują przepisy Art. 10 do 15.

Art. 17.

Podstawą obliczenia majątku jest wartość jego części składowych wedle stanu z dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, poprzedzającego bezpośrednio rok podatkowy.

Jeśli wartość oblicza się wedle Art. 13 na podstawie książkowo zestawionego czystego majątku, a termin zamknięcia ksiąg nie schodzi się z końcem roku, może na wniosek podatnika nastąpić obliczenie wedle roku gospodarczego (bilansowego), poprzedzającego bezpośrednio rok podatkowy.

Wymiar podatku.

Art. 18.

Podatek wymierza się podług przyległej taryfy, stanowiącej część składową tego dekretu.

Razem z podatkiem głównym wymierza się i pobiera podatek dodatkowy w procentach kwoty głównego podatku wedle następującej skali:

przy rocznej kwocie podatku do 36 mk., względnie 54 kor. włącznie 30%;

od 40 mk. względnie 60 k. do 100 mk., względnie 150 kor. włącznie 35%;

od 125 mk. względnie 187,50 k. do 225 mk. względnie 337,50 kor. włącznie 40%;

od 250 mk. względnie 375 kor. do 350 mk. względnie 525 kor. włącznie 50%;

od 410 mk. względnie 615 kor. do 650 mk względnie 975 kor. włącznie 60%;

od 720 mk. względnie 1.080 kor. do 1.000 mk względnie 1.500 kor. włącznie 70%;

od 1.080 mk. względnie 1.620 kor. do 1.400 mk. względnie 2.100 kor. włącznie 80%;

od 1.480 mk. względnie 2200 kor. do 1.800 mk. względnie 2.700 kor. włącznie 90%;

od 1.890 mk. względnie 2.835 kor. i wyżej 100% należności podatkowej. Wynikające przytem kwoty w fenigach (halerzach), wynoszące 50 f. (h.) lub więcej, zaokrągla się do 1 mk. (k.), zaś mniejsze opuszcza się.

Art. 19.

Rok podatkowy liczy się od 1 stycznia do 31 grudnia każdego roku.

Minister Skarbu może zarządzić ogólnie, dla pewnych powiatów lub dla poszczególnych kategorji podatników, że jeden wymiar ma się odbyć na trzy lata podatkowe, albo że wymiar za ubiegły rok podatkowy obowiązuje nadal przez jeden lub dwa najbliższe lata podatkowe.

Miejsce opodatkowania.

Art. 20.

Podatek wymierza i pobiera się w tym okręgu wymiarowym, w którym podatnik ma swoje zwyczajne miejsce zamieszkania, lub w braku tegoż, miejsce swego stałego pobytu.

W wypadkach Art. 1 B, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym znajduje się przedmiot podatku.

Od majątku, znajdującego się w kilku okręgach, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym się znajduje główna część majątku.

Organa wymierzające podatek.

Art. 21.

Podatek wymierzają komisje szacunkowe, względnie w drodze odwołania komisje odwoławcze dla podatku majątkowego przy pomocy władz podatkowych.

W każdym okręgu wymiarowym ma urzędować najmniej jedna komisja szacunkowa. Komisje odwoławcze mają siedzibę jedna w Warszawie, a druga w Lublinie.

Art. 22.

Komisja szacunkowa składa się z urzędnika skarbowego, wyznaczonego przez władzę podatkową I-ej instancji, jako przewodniczącego i z pewnej przez Ministerstwo Skarbu oznaczonej ilości członków.

Połowę członków wybierają w powiatach ziemskich sejmiki powiatowe, w powiatach miejskich: Warszawskim, Łódzkim i Lubelskim rady miejskie z pośród osób, do opłaty podatku obowiązanych, w powiecie osiadłych, na przeciąg trzech lat.

Resztę członków mianuje władza podatkowa I-ej instancji. Jeśli przepisany w ustępie drugim wybór członków komisji nie dojdzie do skutku, wówczas władza podatkowa I-ej instancji mianuje także tych członków.

Dla przewodniczącego i każdego członka komisji wyznacza się w ten sam sposób zastępcę.

Regulamin dla komisji wydaje Ministerstwo Skarbu.

Art. 23.

Każda z obu komisji odwoławczych składa się z urzędnika skarbowego, wyznaczonego przez Ministerstwo Skarbu, jako przewodniczącego i 16 członków, zamianowanych przez Ministerstwo Skarbu z pośród osób, zaproponowanych przez organizacje zawodowe, na przeciąg trzech lat.

Dla przewodniczącego i dla każdego członka komisji wyznacza się w ten sam sposób zastępcę.

Regulamin dla komisji wydaje Ministerstwo Skarbu.

Postępowanie.

Art. 24.

Każdy podatnik jest obowiązany na każdy okres wymiarowy złożyć u władzy podatkowej I-ej instancji zeznanie majątku na przepisanym formularzu w terminie przez tę władzę wyznaczonym.

Na żądanie przewodniczącego komisji szacunkowej jest nadto każdy obowiązauy do złożenia zeznania majątku w wyznaczonym mu terminie.

Art. 25.

Jeśli obowiązany do złożenia zeznania nie uczyni tego w oznaczonym terminie bez dostatecznego usprawiedliwienia, może niezależnie od innych następstw prawnych nastąpić wymiar podatku z urzędu na podstawie danych, któremi organ wymiarowy rozporządza.

Art. 26.

Władza podatkowa I-ej instancji ma zeznanie zbadać i w miarę potrzeby uzupełnić lub sprostować. Przysługuje jej prawo słuchania świadków i rzeczoznawców, którzy na żądanie władzy mają swoje zeznania sądownie zaprzysiądz.

Odnośnie do podatników, którzy nie przedłożyli zeznania, bada władza podatkowa I-ej instancji dane, potrzebne do wymiaru. Władza podatkowa I-ej instancji może także zarządzić przedłożenie i zbadanie ksiąg handlowych podatnika.

Art. 27.

Po ukończeniu postępowania przygotowawczego przesyła władza podatkowa I-ej instancji odnośne akta z wnioskiem co do obowiązku podatkowego i co do wysokości stawki podatkowej przewodniczącemu komisji szacunkowej, który akta bada, w razie potrzeby uzupełnia i przedkłada komisji szacunkowej.

Art. 28.

Komisje szacunkowe są powołane:

1) do sprawdzania, uzupełniania i sprostowania zeznań podatników;

2) do ustalania majątku, skali podatkowej i stawki podatku;

3) do wydawania opinji co do odwołań przeciw wymiarowi.

Art. 29.

Komisje odwoławcze rozstrzygają odwołania przeciw wymiarom.

Art. 30.

Jeśli komisje odmawiają współudziału w pracy, wówczas może Ministerstwo Skarbu po uprzedniem zagrożeniu przenieść prawa komisji na jej przewodniczącego. W razie uchylania się poszczególnych członków od współpracy zostanie oporny członek złożony z urzędu i na jego miejsce zamianowany nowy członek.

Art. 31.

Publiczne władze i urzędy oraz wszystkie organa, pełniące funkcje publiczne, obowiązane są do udzielania pomocy prawnej na żądanie organów wymiarowych.

Zakłady kredytowe, banki oraz inne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe winny dozwalać wglądu we wszystkie księgi, akta i dokumenty, tyczące się stosunków majątkowych podatnika, udzielać odpisów z nich lub piśmiennych wyjaśnień.

Zarzuty osób i instytucji, wymienionych w obu poprzedzających ustępach, rozstrzyga Ministerstwo Skarbu.

Art. 32.

Co do praw świadków lub rzeczoznawców do uchylania się od zeznania są miarodajne przepisy procedury cywilnej.

Art. 33.

Wykazanie faktów, uchylających lub ograniczających obowiązek opłaty podatku, jest rzeczą podatnika.

Art. 34.

O wymiarze kwoty podatku zawiadamia się podatnika za pomocą nakazu płatniczego, który ma zawierać wyjaśnienia podstaw wymiaru, pouczenia o środkach prawnych i terminach zapłaty.

Art. 35.

Przeciwko wymiarowi podatku wolno podatnikowi oraz przewodniczącemu komisji szacunkowej odwołać się do właściwej komisji odwoławczej. Odwołanie niema jednak mocy wstrzymującej.

Termin do wniesienia odwołania wynosi 4 tygodnie i rozpoczyna się dla podatnika od następnego dnia po doręczeniu nakazu zapłaty, a dla przewodniczącego od dnia powzięcia uchwały.

Odwołanie wnosi się do właściwej władzy podatkowej I-ej instancji.

Odwołanie jest wolne od stempla.

Art. 36.

Jeśli po uskutecznionym wymiarze wyjdą na jaw okoliczności, wobec których wymiar okaże się za nizki, może w przeciągu trzech lat od upływu dotyczącego roku podatkowego nastąpić sprostowanie wymiaru w drodze przepisanego postępowania.

Art. 37.

Podatek należy uiszczać w kasie skarbowej w dwóch równych ratach, płatnych dnia 1 kwietnia i 1 października każdego roku.

Jeśli zapłata nie nastąpi w ciągu 14 dni po terminie płatności, będzie się pobierało, począwszy od terminu płatności, 1% odsetki miesięcznie. Miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Art. 38.

Minister Skarbu ma prawo:

1) udzielać zwolnienia od podatku ze względów na prawo międzynarodowe lub dla uniknięcia podwójnego opodatkowania przez więcej państw;

2) zniżać lub darowywać przypisane podatki;

3) przyznawać ulgi w postępowaniu wymiarowem lub w uiszczaniu należności podatkowej.

Postanowienia karne.

Art. 39.

Kto świadomie w zamiarze uchylenia siebie lub osoby, którą zastępuje, od ustawowego świadczenia podatkowego, składa nieprawdziwe lub niezupełne zeznanie, zdolne udaremnić lub ukrócić wymiar ustawowego podatku, będzie karany grzywną do dwudziestokrotnej kwoty ukróconego podatku lub aresztem do trzech miesięcy. Obok grzywny można orzec i areszt w powyższym wymiarze.

Art. 40.

Kto wymienioną w art. 39 czynność popełnia świadomie, lecz bez określonego tam zamiaru, będzie ukarany grzywną do pięciokrotnej kwoty ukróconego podatku.

Art. 41.

Karygodność czynów wymienionych w art. 39 i 40 gaśnie, skoro podatnik sprostuje lub uzupełni swoje zeznanie przed właściwą władzą, zanim otrzyma wezwanie jako obwiniony lub zawiadomienie, że przeciw niemu wpłynęło doniesienie.

Art. 42.

Kto świadomie w zamiarze zatajenia przedmiotu podatkowego zaniecha złożyć w terminie zeznanie majątku (art. 24) będzie ukarany grzywną do dziesięciokrotnej kwoty ukróconego podatku lub aresztem do jednego miesiąca.

Obok grzywny można orzec i areszt w powyższym wymiarze.

Art. 43.

Kto wymienioną w art. 42 czynność popełnia świadomie, lecz bez określonego tam zamiaru, będzie ukarany grzywną do trzykrotnej kwoty ukróconego podatku.

Art. 44.

Karygodność czynów, określonych w art. 42 i 43, gaśnie, skoro podatnik złoży zeznanie majątku, zanim otrzyma wezwanie jako obwiniony lub uwiadomienie, że przeciw niemu wpłynęło doniesienie.

Art. 45.

Kto prócz przypadków, przewidzianych w art. 39, 40, 42 i 43, narusza jakie przepisy niniejszego dekretu lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, będzie ukarany, o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy prawne, grzywną od 10 do 500 mk. względnie od 15 do 750 kor.; grzywny te mogą być powtarzane.

Art. 46.

Kto jako rzeczoznawca, świadek lub jakikolwiek informator przed władzą lub w świadectwie, przeznaczonym do użytku władzy, świadomie składa nieprawdziwe oświadczenie w zamiarze, aby wymiar podatku lub kary udaremnić, lub mylny wymiar spowodować, ten ulegnie karze aresztu od jednego do trzech miesięcy lub grzywnie od 50 do 5000 mk. względnie od 75 do 7.500 kor. Powyższą grzywnę można orzec obok kary aresztu.

Kto popełnia czyn określony w pierwszym ustępie świadomie, lecz bez zamiaru tam określonego, podlega grzywnie od 50 do 1.000 mk., względnie od 75 do 1.500 kor.

Art. 47.

Kto jako publiczny urzędnik, funkcjonarjusz, członek komisji, świadek, informator lub rzeczoznawca wyjawia bez upoważnienia stosunki majątkowe lub familijne, o których powziął wiadomość przy sposobności udziału w postępowaniu podatkowem, ulegnie karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywnie do 5.000 marek względnie 7.500 koron.

Ściganie następuje tylko na wniosek władzy podatkowej, członka komisji lub osoby interesowanej.

Art. 48.

Do ścigania i karania wykroczeń przeciwko postanowieniom tego dekretu są powołane właściwe władze skarbowe I-ej instancji z wyjątkiem czynów karygodnych, określonych w art. 46 i 47, których karanie należy do sądów. Orzeczona przez władzę skarbową I-ej instancji kara aresztu może być wykonana dopiero po zatwierdzeniu orzeczenia przez Ministerstwo Skarbu lub przez inną instancję skarbową, przez Ministerstwo do tego wydelegowaną.

Art. 49.

Grzywny, których nie można ściągnąć, zamienia się na areszt; przytem liczy się za każde 10 do 50 marek, względnie od 15 do 75 koron jeden dzień aresztu. Areszt w miejsce grzywny nie może przenosić trzech miesięcy.

Art. 50.

Przeciwko każdemu orzeczeniu karnemu władzy skarbowej I-ej instancji można w ciągu czterech tygodni, a w wypadkach art. 45, w ciągu 8 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu, wnieść rekurs do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem tej władzy, która wydała orzeczenie karne. Rekurs można wnieść piśmiennie lub telegraficznie. Nadanie rekursu na pocztę lub telegraf uważa się za wniesienie.

B. PRZEPISY PRZECHODNIE DO DEKRETU O PODATKU MAJĄTKOWYM.

Art. 51.

Dekret o podatku majątkowym nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia w Dzienniku Praw. Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia b. ces.-niem. jenerał-gubernatorstwa w Warszawie z dn. 15 sierpnia 1917 r. (№ 367, Dz. rozp. № 86) wraz z wydanemi do niego przepisami wykonawczemi.

Art. 52.

Od wszystkich tych majątków lub części majątków, które po myśli art. 1 podlegają podatkowi, a które dotąd nie zostały poddane opodatkowaniu, należy podatek wymierzyć i pobrać dodatkowo za oba okresy wymiarowe 1917/18 i 1918/19, względnie — jeżeli wymiaru i poboru tylko za część tych okresów nie uskuteczniono, za ten krótszy czas.

Ten dodatkowy wymiar i pobór przeprowadzi się według przepisów rozporządzenia z dnia 15 sierpnia 1917 r. № 367, Dz. Rozp. ces.-niem. jenerał-gubernatorstwa warszawskiego № 86, a zatem także przy uwzględnieniu czasowych uwolnień, przyznanych dla najmniejszych majątków postanowieniami wykonawczemi do tego rozporządzenia. Należy przytem w miejsce tych przepisów, dotyczących organów wymiarowych, postępowania podatkowego i postanowień karnych, które wskutek ustania okupacji stały się bezprzedmiotowemi, stosować odpowiednie postanowienia dekretu o podatku majątkowym. W miejsce przewidzianych w rozporządzeniu kar więzienia należy stosować kary aresztu.

Art. 53.

Na podstawie tego dekretu podatek majątkowy może być wymierzony i pobrany jedynie tylko za rok podatkowy 1919.

Na poczet przypadającej na ten rok podatkowy należności podatkowej zaliczy się przypadającą za czas od 1 stycznia do 31 marca 1919 r. $^1/_4$ część należności podatkowej za okres wymiarowy 1918/19 w ten sposób, iż należność podatkowa za rok 1919 zmniejszy się o $^1/_4$ część wymierzonej i pobranej należności podatkowej za okres wymiarowy 1918/19.

Art. 54.

Zarządzone art. 50 rozporządzenia z dnia 15 sierpnia 1917 r. № 367, Dz. Rozp. № 86, czasowe zawieszenie poboru państwowego podatku od nieruchomości traci moc obowiązującą.

Od podlegających temu podatkowi nieruchomości, od których podatek, począwszy od dnia 1 kwietnia 1917 r. dotąd w całości lub w części nie został wymierzony i pobrany, należy podatek w wysokości 10% przeciętnego dochodu netto z nieruchomości dodatkowo wymierzyć i pobrać za cały czas wstecz, względnie za te okresy, za które wymiaru i poboru nie uskuteczniono. Minister Skarbu ma prawo zezwolić na wymiar i pobór podatku za lata 1917 i 1918 w drodze ugody z obowiązanymi do opłaty podatku.

Za podstawę wymiaru podatku na lata 1919 i 1920 należy przyjąć przeciętny dochód z nieruchomości (art. 5 do 13 ustawy), osiągnięty w dniu 1 marca 1919 r. Ten okres wymiarowy może być przez Ministra Skarbu przedłużony na dalsze dwa lata, t. j. do roku 1922 włącznie.

Ministrowi Skarbu pozostawia się prawo zniżenia stopy podatku na okresy wymiarowe od r. 1919 do 1922 włącznie, ogólnie lub tylko dla pewnych miejscowości aż do 6% przeciętnego dochodu netto z nieruchomości.

Organa dla wymiaru podatku oraz sposób postępowania określi się w drodze rozporządzenia.

Art. 55.

Wykonanie tego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Dan w Warszawie, d. 5 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Skarbu:
(—) Dr. *Englich.*

Do art. 15 p. e dekretu.

TABELA

każdorazowej skapitalizowanej wartości świadczenia w wysokości 1 marki (korony) na pewną ilość lat dla obliczenia podatku od majątku.

Liczba lat	Skapitalizowana wartość		Liczba lat	Skapitalizowana wartość		Liczba lat	Skapitalizowana wartość		Liczba lat	Skapitalizowana wartość		Liczba lat	Skapitalizowana wartość	
	Mk. Kr.	fen. h.		Mk. Kr.	fen. h.		Mk. Kr.	fen. h.		Mk. Kr.	fen. h.		Mk. Kr.	fen. h.
1	1	00	14	10	39	27	15	38	40	18	02	53	19	42
2	1	95	15	10	90	28	15	64	41	18	15	54	19	49
3	2	86	16	11	38	29	15	90	42	18	29	55	19	57
4	3	72	17	11	84	30	16	14	43	18	42	56	19	63
5	4	55	18	12	27	31	16	37	44	18	55	57	19	70
6	5	33	19	12	69	32	16	59	45	18	66	58	19	76
7	6	03	20	13	09	33	16	80	46	18	77	59	19	82
8	6	79	21	13	46	34	17	00	47	18	88	60	19	88
9	7	46	22	13	82	35	17	19	48	18	98	61	20	00
10	8	11	23	14	16	36	17	37	49	19	08			
11	8	72	24	14	49	37	17	55	50	19	17	i		
12	9	31	25	14	80	38	17	71	51	19	26			
13	9	86	26	15	09	39	17	87	52	19	34	wyżej		

Do art. 18 dekretu.

TARYFA

dla obszaru b. ces. niem. Jenerał-Gubernatorstwa w Warszawie.

Ponad Mk.	Do włącznie Mk.	Podatek Mk.	Ponad Mk.	Do włącznie Mk.	Podatek Mk.
10000	15000	8	540000	560000	1640
15000	20000	12	560000	580000	1720
20000	25000	16	580000	600000	1800
25000	30000	20	600000	620000	1890
30000	35000	24	620000	640000	1980
35000	40000	28	640000	660000	2070
40000	45000	32	660000	680000	2160
45000	50000	36	680000	700000	2250
50000	55000	40	700000	720000	2340
55000	60000	44	720000	740000	2430
60000	65000	48	740000	760000	2520
65000	70000	52	760000	780000	2610
70000	75000	56	780000	800000	2700
75000	80000	60	800000	820000	2800
80000	85000	70	820000	840000	2900
85000	90000	80	840000	860000	3000
90000	95000	90	860000	880000	3100
95000	100000	100	880000	900000	3200
100000	110000	125	900000	920000	3300
110000	120000	150	920000	940000	3400
120000	130000	175	940000	960000	3500
130000	140000	200	960000	980000	3600
140000	150000	225	980000	1000000	3700
150000	160000	250	1000000	1020000	3810
160000	170000	275	1020000	1040000	3920
170000	180000	300	1040000	1060000	4030
180000	190000	325	1060000	1080000	4140
190000	200000	350	1080000	1100000	4250
200000	220000	410	1100000	1120000	4360
220000	240000	470	1120000	1140000	4470
240000	260000	530	1140000	1160000	4580
260000	280000	590	1160000	1180000	4690
280000	300000	650	1180000	1200000	4800
300000	320000	720	1200000	1220000	4910
320000	340000	790	1220000	1240000	5020
340000	360000	860	1240000	1260000	5130
360000	380000	930	1260000	1280000	5240
380000	400000	1000	1280000	1300000	5350
400000	420000	1080	1300000	1320000	5460
420000	440000	1160	1320000	1340000	5570
440000	460000	1240	1340000	1360000	5680
460000	480000	1320	1360000	1380000	5790
480000	500000	1400	1380000	1400000	5900
500000	520000	1480	1400000	1420000	6010
520000	540000	1560	1420000	1440000	6120

Ponad Mk.	Do włącznie Mk.	Podatek Mk.	Ponad Mk.	Do włącznie Mk.	Podatek Mk.
1440000	1460000	6230	3550000	3600000	19100
1460000	1480000	6340	3600000	3650000	19425
1480000	1500000	6450	3650000	3700000	19750
1500000	1520000	6560	3700000	3750000	20075
1520000	1540000	6670	3750000	3800000	20400
1540000	1560000	6780	3800000	3850000	20725
1560000	1580000	6890	3850000	3900000	21050
1580000	1600000	7000	3900000	3950000	21375
1600000	1620000	7110	3950000	4000000	21700
1620000	1640000	7220	4000000	4050000	22050
1640000	1660000	7330	4050000	4100000	22400
1660000	1680000	7440	4100000	4150000	22750
1680000	1700000	7550	4150000	4200000	23100
1700000	1720000	7660	4200000	4250000	23450
1720000	1740000	7770	4250000	4300000	23800
1740000	1760000	7880	4300000	4350000	24150
1760000	1780000	7990	4350000	4400000	24500
1780000	1800000	8100	4400000	4450000	24850
1800000	1820000	8210	4450000	4500000	25200
1820000	1840000	8320	4500000	4550000	25550
1840000	1860000	8430	4550000	4600000	25900
1860000	1880000	8540	4600000	4650000	26250
1880000	1900000	8650	4650000	4700000	26600
1900000	1920000	8760	4700000	4750000	26950
1920000	1940000	8870	4750000	4800000	27300
1940000	1960000	8980	4800000	4850000	27650
1960000	1980000	9090	4850000	4900000	28000
1980000	2000000	9200	4900000	4950000	28350
2000000	2050000	9500	4950000	5000000	28700
2050000	2100000	9800	5000000	5050000	29075
2100000	2150000	10100	5050000	5100000	29450
2150000	2200000	10400	5100000	5150000	29825
2200000	2250000	10700	5150000	5200000	30200
2250000	2300000	11000	5200000	5250000	30575
2300000	2350000	11300	5250000	5300000	30950
2350000	2400000	11600	5300000	5350000	31325
2400000	2450000	11900	5350000	5400000	31700
2450000	2500000	12200	5400000	5450000	32075
2500000	2550000	12500	5450000	5500000	32450
2550000	2600000	12800	5500000	5550000	32825
2600000	2650000	13100	5550000	5600000	33200
2650000	2700000	13400	5600000	5650000	33575
2700000	2750000	13700	5650000	5700000	33950
2750000	2800000	14000	5700000	5750000	34325
2800000	2850000	14300	5750000	5800000	34700
2850000	2900000	14600	5800000	5850000	35075
2900000	2950000	14900	5850000	5900000	35450
2950000	3000000	15200	5900000	5950000	35825
3000000	3050000	15525	5950000	6000000	36200
3050000	3100000	15850	6000000	6050000	36600
3100000	3150000	16175	6050000	6100000	37000
3150000	3200000	16500	6100000	6150000	37400
3200000	3250000	16825	6150000	6200000	37800
3250000	3300000	17150	6200000	6250000	38200
3300000	3350000	17475	6250000	6300000	38600
3350000	3400000	17800	6300000	6350000	39000
3400000	3450000	18125	6350000	6400000	39400
3450000	3500000	18450	6400000	6450000	39800
3500000	3550000	18775	6450000	6500000	40200

Ponad Mk.	Do włącznie Mk.	Podatek Mk.	Ponad Mk.	Do włącznie Mk.	Podatek Mk.
6500000	6550000	40600	8300000	8350000	55850
6550000	6600000	41000	8350000	8400000	56300
6600000	6650000	41400	8400000	8450000	56750
6650000	6700000	41800	8450000	8500000	57200
6700000	6750000	42200	8500000	8550000	57650
6750000	6800000	42600	8550000	8600000	58100
6800000	6850000	43000	8600000	8650000	58550
6850000	6900000	43400	8650000	8700000	59000
6900000	6950000	43800	8700000	8750000	59450
6950000	7000000	44200	8750000	8800000	59900
7000000	7050000	44625	8800000	8850000	60350
7050000	7100000	45050	8850000	8900000	60800
7100000	7150000	45475	8900000	8950000	61250
7150000	7200000	45900	8950000	9000000	61700
7200000	7250000	46325	9000000	9050000	62175
7250000	7300000	46750	9050000	9100000	62650
7300000	7350000	47175	9100000	9150000	63125
7350000	7400000	47600	9150000	9200000	63600
7400000	7450000	48025	9200000	9250000	64075
7450000	7500000	48450	9250000	9300000	64550
7500000	7550000	48875	9300000	9350000	65025
7550000	7600000	49300	9350000	9400000	65500
7600000	7650000	49725	9400000	9450000	65975
7650000	7700000	50150	9450000	9500000	66450
7700000	7750000	50575	9500000	9550000	66925
7750000	7800000	51000	9550000	9600000	67400
7800000	7850000	51425	9600000	9650000	67875
7850000	7900000	51850	9650000	9700000	68350
7900000	7950000	52275	9700000	9750000	68825
7950000	8000000	52700	9750000	9800000	69300
8000000	8050000	53150	9800000	9850000	69775
8050000	8100000	53600	9850000	9900000	70250
8100000	8150000	54050	9900000	9950000	70725
8150000	8200000	54500	9950000	10000000	71200
8200000	8250000	54950	10000000	10050000	71700
8250000	8300000	55400			

przy każdych dalszych 50.000 mk. wzrasta podatek o 500 mk.

Do art. 18 dekretu.

TARYFA

dla obszaru b. wojsk. c. i k. austr.-węg. Jenerał-Gubernatorstwa w Lublinie.

Ponad Kr.	Do włącznie Kr.	Podatek Kr.	Ponad Kr.	Do włącznie Kr.	Podatek Kr.
15000	22500	12	810000	840000	2460
22500	30000	18	840000	870000	2580
30000	37500	24	870000	900000	2700
37500	45000	30	900000	930000	2835
45000	52500	36	930000	960000	2970
52500	60000	42	960000	990000	3105
60000	67500	48	990000	1020000	3240
67500	75000	54	1020000	1050000	3375
75000	82500	60	1050000	1080000	3510
82500	90000	66	1080000	1110000	3645
90000	97500	72	1110000	1140000	3780
97500	105000	78	1140000	1170000	3915
105000	112500	84	1170000	1200000	4050
112500	120000	90	1200000	1230000	4200
120000	127500	105	1230000	1260000	4350
127500	135000	120	1260000	1290000	4500
135000	142500	135	1290000	1320000	4650
142500	150000	150	1320000	1350000	4800
150000	165000	187.50	1350000	1380000	4950
165000	180000	225	1380000	1410000	5100
180000	195000	262.50	1410000	1440000	5250
195000	210000	300	1440000	1470000	5400
210000	225000	337.50	1470000	1500000	5550
225000	240000	375	1500000	1530000	5715
240000	255000	412.50	1530000	1560000	5880
255000	270000	450	1560000	1590000	6045
270000	285000	487.50	1590000	1620000	6210
285000	300000	525	1620000	1650000	6375
300000	330000	615	1650000	1680000	6540
330000	360000	705	1680000	1710000	6705
360000	390000	795	1710000	1740000	6870
390000	420000	885	1740000	1770000	7035
420000	450000	975	1770000	1800000	7200
450000	480000	1080	1800000	1830000	7365
480000	510000	1185	1830000	1860000	7530
510000	540000	1290	1860000	1890000	7695
540000	570000	1395	1890000	1920000	7860
570000	600000	1500	1920000	1950000	8025
600000	630000	1620	1950000	1980000	8190
630000	660000	1740	1980000	2010000	8355
660000	690000	1860	2010000	2040000	8520
690000	720000	1980	2040000	2070000	8685
720000	750000	2100	2070000	2100000	8850
750000	780000	2220	2100000	2130000	9015
780000	810000	2340	2130000	2160000	9180

Ponad Kr.	Do włącznie Kr.	Podatek Kr.	Ponad Kr.	Do włącznie Kr.	Podatek Kr.
2160000	2190000	9345	5325000	5400000	28650
2190000	2220000	9510	5400000	5475000	29137.50
2220000	2250000	9675	5475000	5550000	29625
2250000	2280000	9840	5550000	5625000	30112.50
2280000	2310000	10005	5625000	5700000	30600
2310000	2340000	10170	5700000	5775000	31087.50
2340000	2370000	10335	5775000	5850000	31575
2370000	2400000	10500	5850000	5925000	32062.50
2400000	2430000	10665	5925000	6000000	32550
2430000	2460000	10830	6000000	6075000	33075
2460000	2490000	10995	6075000	6150000	33600
2490000	2520000	11160	6150000	6225000	34125
2520000	2550000	11325	6225000	6300000	34650
2550000	2580000	11490	6300000	6375000	35175
2580000	2610000	11655	6375000	6450000	35700
2610000	2640000	11820	6450000	6525000	36225
2640000	2670000	11985	6525000	6600000	36750
2670000	2700000	12150	6600000	6675000	37275
2700000	2730000	12315	6675000	6750000	37800
2730000	2760000	12480	6750000	6825000	38325
2760000	2790000	12645	6825000	6900000	38850
2790000	2820000	12810	6900000	6975000	39375
2820000	2850000	12975	6975000	7050000	39900
2850000	2880000	13140	7050000	7125000	40425
2880000	2910000	13305	7125000	7200000	40950
2910000	2940000	13470	7200000	7275000	41475
2940000	2970000	13635	7275000	7350000	42000
2970000	3000000	13800	7350000	7425000	42525
3000000	3075000	14250	7425000	7500000	43050
3075000	3150000	14700	7500000	7575000	43612.50
3150000	3225000	15150	7575000	7650000	44175
3225000	3300000	15600	7650000	7725000	44737.50
3300000	3375000	16050	7725000	7800000	45300
3375000	3450000	16500	7800000	7875000	45862.50
3450000	3525000	16950	7875000	7950000	46425
3525000	3600000	17400	7950000	8025000	46987.50
3600000	3675000	17850	8025000	8100000	47550
3675000	3750000	18300	8100000	8175000	48112.50
3750000	3825000	18750	8175000	8250000	48675
3825000	3900000	19200	8250000	8325000	49237.50
3900000	3975000	19650	8325000	8400000	49800
3975000	4050000	20100	8400000	8475000	50362.50
4050000	4125000	20550	8475000	8550000	50925
4125000	4200000	21000	8550000	8625000	51487.50
4200000	4275000	21450	8625000	8700000	52050
4275000	4350000	21900	8700000	8775000	52612.50
4350000	4425000	22350	8775000	8850000	53175
4425000	4500000	22800	8850000	8925000	53737.50
4500000	4575000	23287.50	8925000	9000000	54300
4575000	4650000	23775	9000000	9075000	54900
4650000	4725000	24262.50	9075000	9150000	55500
4725000	4800000	24750	9150000	9225000	56100
4800000	4875000	25237.50	9225000	9300000	56700
4875000	4950000	25725	9300000	9375000	57300
4950000	5025000	26212.50	9375000	9450000	57900
5025000	5100000	26700	9450000	9525000	58500
5100000	5175000	27187.50	9525000	9600000	59100
5175000	5250000	27675	9600000	9675000	59700
5250000	5325000	28162.50	9675000	9750000	60300

Ponad Kr.	Do włącznie Kr.	Podatek Kr.	Ponad Kr.	Do włącznie Kr.	Podatek Kr.
9750000	9825000	60900	12450000	12525000	83775
9825000	9900000	61500	12525000	12600000	84450
9900000	9975000	62100	12600000	12675000	85125
9975000	10050000	62700	12675000	12750000	85800
10050000	10125000	63300	12750000	12825000	86475
10125000	10200000	63900	12825000	12900000	87150
10200000	10275000	64500	12900000	12975000	87825
10275000	10350000	65100	12975000	13050000	88500
10350000	10425000	65700	13050000	13125000	89175
10425000	10500000	66300	13125000	13200000	89850
10500000	10575000	66937.50	13200000	13275000	90525
10575000	10650000	67575	13275000	13350000	91200
10650000	10725000	68212.50	13350000	13425000	91875
10725000	10800000	68850	13425000	13500000	92550
10800000	10875000	69487.50	13500000	13575000	93262.50
10875000	10950000	70125	13575000	13650000	93975
10950000	11025000	70762.50	13650000	13725000	94687.50
11025000	11100000	71400	13725000	13800000	95400
11100000	11175000	72037.50	13800000	13875000	96112.50
11175000	11250000	72675	13875000	13950000	96825
11250000	11325000	73312.50	13950000	14025000	97537.50
11325000	11400000	73950	14025000	14100000	98250
11400000	11475000	74587.50	14100000	14175000	98962.50
11475000	11550000	75225	14175000	14250000	99675
11550000	11625000	75862.50	14250000	14325000	100387.50
11625000	11700000	76500	14325000	14400000	101100
11700000	11775000	77137.50	14400000	14475000	101812.50
11775000	11850000	77775	14475000	14550000	102525
11850000	11925000	78412.50	14550000	14625000	103237.50
11925000	12000000	79050	14625000	14700000	103950
12000000	12075000	79725	14700000	14775000	104662.50
12075000	12150000	80400	14775000	14850000	105375
12150000	12225000	81075	14850000	14925000	106087.50
12225000	12300000	81750	14925000	15000000	106800
12300000	12375000	82425	15000000	15075000	107550
12375000	12450000	83100			

przy każdych dalszych 75.000 kr. wzrasta podatek o 750 kr.

(Dz. Pr. № 12 z dnia 6 lutego 1918 r. poz. 135).

47.

Komunikat Ministerstwa Skarbu

w sprawie podatku majątkowego i podatku od nieruchomości miejskich.

Rząd polski, przejąwszy w listopadzie 1918 r. administrację skarbową, musiał ze względów czysto technicznych utrzymać zasadniczo w mocy dotychczasowe ustawy skarbowe okupantów. Na gruntowną reformę nie było czasu, nadto brak było należycie wyszkolonego personelu i Ministerstwo Skarbu zdawało sobie zresztą sprawę z tego, że reforma ta może i winna być przeprowadzoną jedynie tylko przy współudziale Sejmu. Zresztą nie wolno było rządowi wobec stanu finansów państwowych i wzmagających się z dnia na dzień wydatków na obronę kraju i na organizację państwa zrezygnować z żadnego z dotychczasowych źródeł dochodu.

Te powody skłoniły rząd do utrzymania w mocy także poboru podatku majątkowego. Ponieważ jednak rozporządzenie okupacyjne (rozp. J.-G. W. z 15 sierpnia 1917 Nr. rozp. 367) o podatku od majątku obowiązywało dotąd tylko w b. okupacji niemieckiej, należało ze względów słuszności, a w szczególności z uwagi na zasadę jednolitego i równomiernego rozkładu ciężarów podatkowych na wszystkich obywateli państwa, nakazać pobór tego podatku także na pozostałych obszarach polskich b. zaboru rosyjskiego i to począwszy od 1 kwietnia 1917 r., t. j. od czasu obowiązywania powyższego rozporządzenia w b. okupacji niemieckiej.

Zrównanie wszystkich ziem polskich b. zaboru rosyjskiego pod względem obowiązku opłaty podatku od majątku jest także i z tego względu wskazane, że da w rezultacie dokładną regestrację majątków i źródeł dochodów, a tem samem ułatwi w znacznej mierze wprowadzenie ogólnopaństwowego podatku dochodowego, owego najidealniejszego podatku nowoczesnego, który wedle zamierzeń rządu będzie pobierany w miejsce podatku majątkowego już począwszy od 1920 roku.

Licząc się z tym terminem, jakoteż chcąc władzom wymiarowym dać możność jaknajrychlejszego przeprowadzenia dość złożonych prac przygotowawczych celem poboru podatku od majątku oczywiście jeszcze w roku 1919, nie mógł rząd czekać na uchwalenie odnośnej ustawy przez Sejm, który w pierwszym zwłaszcza czasie będzie się musiał zajmować sprawami ogólnemi, w szczególności konstytucyjnemi.

Wyłuszczone wyżej motywy zniewoliły rząd do wydania dekretu w przedmiocie podatku majątkowego.

Dekret ten utrzymuje naogół w mocy — pomijając drobne zmiany stylistyczne — przepisy merytoryczne dotychczasowego rozporządzenia niemieckiego, wprowadza jedynie podwyżkę stopy podatkowej, spowodowaną względami na obecne potrzeby Skarbu państwa. Nadto przepisy o postępowaniu przystosowano do zmienionych warunków.

Moc obowiązująca tego dekretu jest co do czasu o tyle ograniczona, że w myśl art. 53 podatek może być pobrany na podstawie tego dekretu jedynie tylko na rok podatkowy 1919.

Wreszcie dekret ten przywraca pobór podatku od nieruchomości miejskich, jako podatku państwowego na obszarze b. okupacji niemieckiej. Zarządzenie to było konieczne ze względu na istotnie zmienione stosunki najmu, stan finansów państwowych i fakt poboru tego podatku na obszarze b. okupacji austro-węgierskiej, nadto z uwagi na to, że byłoby to zupełnem spaczeniem systemu podatkowego, gdyby tak ważny podatek przychodowy nie był przez państwo pobierany.

48.

Zarządzenie

w sprawie ogłaszania w „Dzienniku Urzędowym" bilansów i sprawozdań rocznych przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego ogłaszania rachunków.

Ministerstwo Skarbu zarządza, że odtąd mają przedsiębiorstwa sprawozdawcze ogłaszać corocznie ostateczne bilanse i wyciągi ze sprawozdań rocznych w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu" i o tem równocześnie zawiadamiać miejscową władzę skarbową, a to na obszarze b. austrjackiej okupacji w myśl art. 473 ust. o pod. przem., zaś na obszarze b. okupacji niemieckiej w myśl art. 22 przepisów wykonawczych do rozp., dotyczącego poboru podatku od handlu i przemysłu.

Wrazie niezastosowania się do tego przepisu zostanie ogłoszony bilans i kompletne sprawozdanie roczne na koszt przedsiębiorstwa, a to na obszarze b. okupacji austrjackiej na podstawie art. 473 (ustęp ostatni), zaś na obszarze b. okupacji niemieckiej na podstawie § 22 rozp., dotyczącego poboru podatku od handlu i przemysłu, przyczem koszta ogłoszenia w tym drugim wypadku zostaną nałożone na przedsiębiorstwo, jako kara.

Warszawa, dnia 13 lutego 1919 r.

Minister Skarbu:
w z. (—) *Byrka.*

Opłaty skarbowe.

49.

Dekret

w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych.

Na wniosek Rady Ministrów postanawiam co następuje:

I. PODANIA.

Przedmiot.

Art. 1.

Opłacie w myśl dekretu niniejszego podlegają podania, wnoszone do urzędów państwowych, mających siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego oraz załączniki do takich podań

Art. 2.

Dekret niniejszy nie ma jednak zastosowania do podań, wnoszonych do sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Art. 3.

Przepisy dekretu niniejszego, dotyczące podań, stosować należy—o ile nie postanowiono inaczej—również do załączników.

Art. 4.

Jeżeli w myśl przepisów, obowiązujących pewien urząd państwowy, wolno pewnego rodzaju wnioski lub oznajmienia składać ustnie, i jeżeli urząd odnośny, aby stwierdzić tego rodzaju ustne oświadczenie, sporządził protokół lub inne pismo, które następnie petent podpisał, natenczas ów protokół lub pismo oraz jego załączniki podlegają opłacie takiej, jaka przypadałaby w razie wniesienia podania tej samej treści.

Art. 5.

Jeżeli dwie lub więcej osób wniosło podanie we własnem imieniu albo jeżeli osoba, która wniosła podanie, uczyniła to w imieniu dwu lub więcej osób w charakterze ich prawnego zastępcy lub pełnomocnika, natenczas opłata przypada z reguły tyle razy, ile osób wniosło podanie w imieniu własnem lub ile osób, w których imieniu wniósł podanie prawny zastępca lub pełnomocnik. Opłata jednokrotna przypada tylko o tyle, o ile odnośne osoby zgłosiły żądanie, w podaniu zawarte, jako współwłaściciele co do majątku wspólnego lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule prawnym. Załączniki do podań, określonych w artykule niniejszym, podlegają zawsze opłacie jednokrotnej.

Uwolnienia przedmiotowe.

Art. 6.

Opłacie w myśl dekretu niniejszego nie podlegają podania następujące:

1) zawierające wnioski w sprawach publicznych;

2) zawierające wiadomości, udzielone w myśl obowiązującego przepisu albo na żądanie władzy, wystosowane w sprawie publicznej;

3) podania do władz oświatowych oraz do zakładów naukowych i szkolnych — z wyjątkiem podań w sprawach gospodarczych tych władz i zakładów;

4) dotyczące wyborów do Sejmu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych;

5) podania w sprawie służby wojskowej;

6) podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie państwa lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach dotyczących stosunku służbowego;

7) o posady w urzędach państwowych;

8) wnoszone do urzędów państwowych, sprawujących zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacj tego majątku;

9) podania osób, korzystających z usług kolei żelaznej, poczty, telegrafu, telefonu lub innych urządzeń użyteczności publicznej, dotyczące tego stosunku do wspomnianych przedsiębiorstw, jeżeli te przedsiębiorstwa są własnością państwa lub pozostają pod zarządem państwowym;

10) zawierające dane celem dokonania wymiaru lub poboru danin publicznych;

11) zawierające dane co do rodzaju lub wysokości danin publicznych lub innych kwot, wnoszonych do kas państwowych, — w szczególności też deklaracje płatnicze;

12) podania o zwrot nienależnie pobranych danin publicznych, jeżeli je uiszczono bez nakazu płatniczego władzy, powołanej do wymiaru odnośnej daniny, lub w kwocie wyższej, niż ustalona w nakazie płatniczym albo w decyzji, wydanej wskutek odwołania się;

13) odwołania, określone w art. 28 dekretu niniejszego;

14) podania w sprawach przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu;

15) dotyczące ubezpieczeń przymusowych;

16) o udzielenie patentów na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli oraz o ochronę znaków towarowych;

17) dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz urzędów podwładnych mu;

18) dotyczące spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych;

19) wnoszone do urzędów, którym powierzona jest legalizacja statutów stowarzyszeń spółdzielczych oraz związków tychże i nadzór nad niemi, a dotyczące spraw powyższych;

20) wnoszone do Urzędów Ziemskich w postępowaniu, unormowanem dekretem Rady Regencyjnej z dn. 11 października 1918 r., Dziennik Praw poz. 22;

21) dotyczące ujawnienia czynów, zagrożonych karą w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych;

22) o wydanie tymczasowego dowodu osobistego (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z 30 listopada 1918 r., Monitor Polski № 223;

23) o wydanie świadectw urzędowych, wymienionych w art. 34 dekretu niniejszego pod LL. 5—7;

24) podania osób, którym sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do władz administracyjnych, a pozostające w związku ze sprawą, co do której uzyskano prawo ubogich;

25) podania osób, dotkniętych klęską żywiołową, o zapomogi lub ulgi przy stosowaniu obowiązujących przepisów;

26) podania dotyczące spraw, należących do zakresu działania „państwowego urzędu do spraw

powrotu jeńców, uchodźców i robotników" oraz urzędów podwładnych mu.

Art. 7.

Podanie, od którego opłatę uiszczono, zwrócone petentowi bez rozpatrzenia z powodu wniesienia do urzędu niewłaściwego, nie podlega opłacie ponownej, jeżeli petent złożył je następnie w urzędzie właściwym.

Uwolnienia osobiste.

Art. 8.

Osobiste uwolnienie od opłat, unormowanych w części I dekretu niniejszego, przysługuje:

1) państwu polskiemu;

2) związkom samorządnym, mającym siedzibę w Polsce;

3) kościołom i gminom wyznaniowym, przez Państwo polskie uznanym;

4) fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, prawnie istniejącym, jeżeli siedziba tych instytucji znajduje się w Polsce, a za cel mają wyłącznie działalność dobroczynną albo naukową, oświatową, kulturalną lub religijną; uwolnienie to dotyczy również podań o legalizację.

Art. 9.

Fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, które mają na celu działalność, określoną w art. 8, jeżeli ich siedziby znajdują się zagranicą, może być przyznane uwolnienie osobiste w drodze decyzji Ministra Skarbu.

Art. 10.

Jeżeli jedno i to samo podanie wniosły dwie lub więcej osób, przyczem niektórym tylko przysługuje osobiste uwolnienie, natenczas osoby nieuwolnione obowiązane są solidarnie do uiszczenia całej opłaty.

Wysokość opłaty.

Art. 11.

Opłata wynosi—o ile dekret niniejszy nie stanowi inaczej—4 marki polskie od pierwszego arkusza i 2 marki polskie od każdego następnego arkusza.

Art. 12.

Jeżeli podanie wniesiono w dwu lub więcej egzemplarzach, natenczas należy uiścić 4 marki polskie od pierwszego arkusza jednego z tych egzemplarzy i po 2 marki polskie od każdego następnego arkusza wspomnianego egzemplarza i od każdego arkusza innych egzemplarzy.

Art. 13.

Jeżeli oprócz egzemplarzy oryginalnych wniesiono jeden lub więcej odpisów podania, natenczas stosuje się art. 12, jak gdyby odpisy były egzemplarzami oryginalnemi.

Art. 14.

Jeżeli podanie dotyczy zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego albo na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania takiego przedsiębiorstwa, a załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu, natenczas zamiast opłaty w kwocie 4 marek polskich, ustanowionej w art. 11 i 12, uiścić należy opłatę w kwocie 10 marek polskich. Obowiązujące przepisy, w myśl których mają być w takich razach władzy państwowej zwrócone koszty oględzin, pozostają bez zmiany.

Art. 15.

Jeżeli podanie dotyczy zatwierdzenia statutu spółki akcyjnej lub zmiany takiego statutu, natenczas zamiast opłaty po 2 marki polskie, ustanowionej w art. 11—13, uiścić należy opłatę po 4 marki polskie.

Art. 16.

Od każdego załącznika do podania, podlegającego opłacie w wysokości, oznaczonej w art. 11 — 14, przypada opłata w kwocie 1 marki polskiej za każdy arkusz. Od każdego zaś załącznika do podania, określonego w art. 15, przypada opłata w kwocie 4 marek polskich za każdy arkusz.

Art. 17.

Opłaty, określone w art. 16, należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym, czy odpisem oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.

Art. 18.

Ilość arkuszy oblicza się osobno co do każdego egzemplarza podania (art. 12), co do każdego odpisu (art. 13) i co do każdego załącznika (art. 16). Niecały arkusz liczy się za cały. Minister Skarbu ustali rozmiar papieru, który uważać należy za jeden arkusz.

Art. 19.

W razie wniesienia podania, w którem petent żąda zmiany decyzji w przedmiocie daniny publicznej, suma opłat przypadających w myśl art. 11 — 18, nie może wynosić więcej niż czwartą część sumy spornej. Dotyczy to także odwołań od decyzji wydanych wskutek podań, określonych w art. 6 pod L. 12.

Jeżeli wspomniana czwarta część nie jest podzielna przez 10 fenigów, ustala się opłatę w tej kwocie bezpośrednio wyższej, która jest w ten sposób podzielna.

Art. 20.

Jeżeli petent ma mieszkanie lub siedzibę na obszarze byłej okupacji austrjacko-węgierskiej lub jeżeli petent, mający mieszkanie lub siedzibę poza obszarem dawnego zaboru rosyjskiego, wniósł po-

danie do urzędu, znajdującego się na obszarze byłej okupacji austrjacko-węgierskiej, natenczas

zamiast marek polskich	uiścić należy koron	halerzy
10	17	50
4	7	—
2	3	50
1	1	70

W przypadkach, określonych w art. 19, opłatę ustala się w kwocie podzielnej przez 10 halerzy.

Uiszczenie opłaty.

Art. 21.

Sposób uiszczenia opłaty określi Minister Skarbu.

Art. 22.

Jeżeli osoba, która wniosła podanie, żąda pokwitowania z przyjęcia podania, to pokwitowanie takie, obejmujące: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania, łączną ilość arkuszy co do podania (art. 11—13), łączną ilość arkuszy co do załączników oraz kwotę, uiszczoną tytułem opłat w myśl dekretu niniejszego, będzie wydane w razie uiszczenia opłaty w kwocie 60 fenigów.

W przypadkach, określonych w art. 20, pokwitowanie takie podlega opłacie w kwocie 1 kor.

Art. 23.

Jeżeli podanie nie podlega opłacie, natenczas również pokwitowanie, o którem mowa w art. 22, wolne jest od opłaty.

Postępowanie w razie nieuiszczenia opłaty.

Art. 24.

Jeżeli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono ją niedostatecznie, natenczas podanie pozostawia się bez biegu aż do zupełnego uiszczenia opłaty. Urząd, do którego takie podanie wpłynęło, zawiadamia petenta lub jednego z petentów o pozostawieniu podania bez biegu i wyznacza termin, w ciągu którego opłata winna być uiszczona. Po bezskutecznym upływie tego terminu — zwraca podanie. Jeżeli wniesienie odnośnego podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny, natenczas termin ten uważać się będzie za zachowany tylko w razie uiszczenia opłaty w czasie, oznaczonym w zawiadomieniu.

Art. 25.

Jeżeli w razie nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty od podania — poza przypadkami, wymienionemi w art. 6 pod L. 24, — petent załączył świadectwo ubóstwa, natenczas urząd, do którego podanie wpłynęło, załatwi je, jeżeli uzna złożone świadectwo za dostateczne. W przeciwnym razie wystosuje uwiadomienie w myśl art. 24. Załatwienie mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty urząd winien umotywować.

Art. 26.

Przeciw zarządzeniom, określonym w art. 24 i 25, jeżeli opłaty nie uiszczono, nie przysługuje środek prawny.

Art. 27.

Jeżeli urząd, do którego wniesiono podanie, uchybił postanowieniom artykułów 24 i 25, natenczas urzędnik, który ponosi winę, obowiązanym jest — niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej — do uiszczenia opłaty. Dokładne przepisy w tym względzie wydane zostaną w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Środki prawne.

Art. 28.

Jeżeli strona uczyniła zadość wezwaniu, określonemu w art. 24, może w ciągu miesiąca od dnia uiszczenia opłaty wnieść odwołanie do urzędu, od którego pochodzi wezwanie. Urząd ten przedkłada odwołania, wniesione w właściwym terminie, do ostatecznej decyzji Ministerstwu Skarbu.

Art. 29.

Przepisy o odwołaniu się urzędnika, wrazie nałożenia nań obowiązku uiszczenia opłaty w myśl art. 27, wyda Rada Ministrów.

II. ŚWIADECTWA URZĘDOWE.

Art. 30.

Zaświadczenia, wydawane stronom w ich sprawach prywatnych przez urzędy państwowe, mające siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego z wyjątkiem tych, które wydają sądy i urzędy wymiaru sprawiedliwości, podlegają opłacie, która — o ile dekret niniejszy nie stanowi inaczej — wynosi 4 marki polskie.

Art. 31.

Opłacie w kwocie 3 marek polskich podlega poświadczenie własnoręczności podpisu.

Art. 32.

Opłacie w kwocie 4 marek polskich za każdy arkusz podlegają odpisy, zaopatrzone w poświadczenie zgodności z oryginałem.

Art. 33.

Jeżeli urząd, wydający świadectwo (art. 30 — 32), ma siedzibę na obszarze byłej okupacji austrjacko węgierskiej, natenczas zamiast ma-

rek polskich 4 uiścić należy 7 koron, zamiast marek polskich 3 uiścić należy 5 kor. 20 h.

Przepis ten stosuje się do odpisów (art. 32- również wówczas, jeżeli wydaje się je wskutek po) dania osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę na obszarze byłej okupacji austrjacko-węgierskiej.

Art. 34.

Nie podlegają opłacie świadectwa:

1) wydane wskutek podania (art. 1 — 10 dekretu niniejszego);

2) wydane celem dołączenia do podań, wymienionych w art. 6;

3) wydane osobom, wymienionym w art. 8 i 9;

4) szkolne;

5) nieskazitelności obywatelskiej;

6) szczepienia ospy;

7) ubóstwa.

Postanowienie, zawarte w artykule niniejszym pod L. 1, nie dotyczy odpisów.

Art. 35.

Jeżeli świadectwo, określone w art. 34 pod L. 2 lub 3, ma być użyte nie według przeznaczenia pierwotnego, natenczas należy przed tem użyciem uiścić opłatę stosownie do art. 30—33.

Art. 36.

W przypadkach określonych w art. 34 pod LL. 1 — 3, ma urząd, wydający świadectwo, uwidocznić na niem powód uwolnienia od opłaty.

Art. 37.

Co do uiszczenia opłaty od świadectw urzędowych postępowania w razie nieuiszczenia i środków prawnych — stosuje się analogicznie art. 21 oraz 24 — 29.

III. PRZEPISY PRZECHODNIE.

Art. 38.

Dekret niniejszy stosuje się do podań, wniesionych od czasu ogłoszenia go w Dzienniku Praw, oraz do świadectw, wydanych od tegoż czasu.

Art. 39.

Z chwilą wejścia w życie dekretu niniejszego przestają obowiązywać na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego wszystkie przepisy dotychczasowe, dotyczące przedmiotów, unormowanych w tym dekrecie. Nadto przestają obowiązywać przepisy dotychczasowe, dotyczące opłat za odpowiedzi na podania, wnoszone do urzędów państwowych.

Art. 40.

Wykonanie dekretu niniejszego poruczam Ministrowi Skarbu, który, o ile wykonanie dotyczy zakresu innych ministerstw, ma się porozumieć z ministrami właściwymi.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 r,

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski*

Prezydent ministrów:
(—) *I. J. Paderewski*

Minister Skarbu:
(—) *Dr. Englich.*

(Dz. Pr. № 14 z dnia 8 lutego 1919 r. poz. 145).

50.

Rozporządzenie

Ministra skarbu celem wykonania Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych.

§ 1.

Za jeden arkusz (art. 18 Dekretu) uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm^2. Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni nie przewyższającej po jednej stronie 3500 cm^2.

§ 2.

Na pierwszej stronie podania, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronie jednego egzemplarza, należy nakleić marki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, przypadających od wszystkich arkuszy (art. 11) i wszystkich egzemplarzy (art. 12), od odpisów (art. 13) i od wszystkich załączników.

§ 3.

W razie braku marek stemplowych można opłaty, określone w § 2, uiścić przez wniesienie należnej kwoty gotówką do Kasy Powiatowej. Uiszczenie w sposób powyższy nastąpić ma przed złożeniem podania. Kasa Powiatowa uwidoczni na podaniu pobraną kwotę oraz pozycję dziennika kasowego.

Również można w razie braku marek stemplowych uiścić wspomniane opłaty gotówką w urzędzie, do którego się podanie składa. Uiszczenie w ten sposób następuje równocześnie ze złożeniem podania Urząd zapisuje pobraną kwotę do księgi opłat (§ 11) i wydaje stronie pokwitowanie. Pokwitowanie to wystawić należy w formie następującej: „Od podania L . . . . . /19 . . . uiszczono opłatę w kwocie . . . . . . Poz. ks. opł. . . . . . . ". Ma być zaopatrzone w pieczęć urzędową i w podpis urzędnika, zapisującego treść podania do dziennika podawczego.

§ 4.

Urzędnik, któremu poruczone jest zapisanie treści podania do dziennika podawczego, obowiązany jest na pierwszej stronie podania, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronie jednego egzemplarza, zaznaczyć: łączną ilość arkuszy co do wszystkich egzemplarzy i odpisów (art. 11—13) i łączną ilość arkuszy co do wszystkich załączników. Nadto winien podać wartość naklejonych marek stemplowych lub kwoty uiszczonej gotówką (§ 3) względnie zanotować, że opłaty nie uiszczono. W razie uiszczenia gotówką (ustęp drugi §-fu 3), ma uwidocznić na podaniu pozycję księgi opłat (§ 11).

§ 5.

Urzędnik, któremu poruczone jest załatwienie podania lub inny urzędnik, przezeń upoważniony, sprawdza adnotację, określoną w § 4. W razie uiszczenia opłaty markami stemplowemi (§ 2) wspomniany urzędnik kasuje marki stemplowe, jeżeli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo zdjęto z innego papieru. W celu skasowania należy albo

a) na każdej marce stemplowej wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na marce, część zaś poza nią, albo
b) każdą markę stemplową przekreślić na krzyż w ten sposób, aby końce linij znajdowały się poza markami, na papierze.

Prócz tego należy—bez względu na to, którego z powyższych dwóch sposobów użyto — wypisać na markach atramentem datę skasowania.

Kasowanie marek stemplowych przez urzędnika, zapisującego treść podania do dziennika podawczego, lub przez petenta nie jest dopuszczalne.

§ 6.

Pokwitowanie, określone w art. 22, wydaje urzędnik, zapisujący treść podania do dziennika podawczego.

Uiszczenie opłaty, określonej w tymże artykule, następuje przez naklejenie marek stemplowych na pokwitowaniu. Marki te kasuje urzędnik, zapisujący treść podania do dziennika podawczego, w sposób podany w § 5. W razie braku marek stemplowych uiszczenie wspomnianej opłaty nastąpić może gotowką w urzędzie, do którego się podanie składa; pobraną kwotę zapisuje się do księgi opłat (§ 11), a pozycję tej księgi zaznacza się w pokwitowaniu.

§ 7.

Dodatkowe uiszczenie opłaty w myśl art. 24 następuje przez dostarczenie marek stemplowych urzędowi.

W razie takiego uiszczenia urząd umieszcza na podaniu notatkę: „Marki stemplowe wartości . . . . dostarczono dnia . . . .”.

Kasowanie odbywa się w sposób, wskazany w § 5.

W razie braku marek stemplowych stosuje się analogicznie ustęp drugi §-fu 3 oraz zaznacza się na podaniu: datę uiszczenia, pobraną kwotę i pozycję księgi opłat.

§ 8.

Na świadectwach urzędowych, wydanych wskutek podania i wobec tego wolnych od opłaty (art. 34 L. 1) umieścić należy u góry notatkę: „Wydano wskutek podania L. . . . . / 19”.

§ 9.

Uiszczenie opłaty od świadectw urzędowych (art. 30—33) następuje przez dostarczenie urzędowi marek stemplowych, które urząd nakleja na świadectwie i kasuje. Kasowanie odbywa się przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej w ten sposób, aby część jej znajdowała się na marce stemplowej, część zaś poza nią: nadto należy na marce wypisać atramentem datę skasowania.

W razie braku marek stemplowych można opłatę uiścić gotówką w urzędzie, który wydaje świadectwo. Urząd zapisuje pobraną kwotę do księgi opłat (§ 11) i zaznacza na świadectwie pobraną kwotę oraz pozycję księgi opłat.

§ 10.

Dodatkowe uiszczenie w przypadkach, określonych w art. 35, następuje przez naklejenie marek stemplowych na świadectwie i skasowanie ich (§ 9) przez urząd, który wydał świadectwo lub wobec którego świadectwo ma być użyte albo przez którąkolwiek władzę skarbową pierwszej instancji. Obok marek stemplowych umieszcza urząd notatkę: „Marki stemplowe wartości . . . . . skasowano dnia . . . .“.

W razie braku marek stemplowych można uiścić gotowką. Co do zarachowania stosuje się analogicznie § 3. Datę uiszczenia oraz pozycję dziennika kasowego względnie księgi opłat zaznacza się na świadectwie.

§ 11.

Urzędy, pobierające opłaty gotówką w przypadkach, wymienionych w ustępie drugim §-fu 3, lub w §§ 6, 7, 9 i 10, prowadzą księgę opłat.

Księga ta zawierać ma rubryki dla uwidocznienia:

1. pozycji,
2. liczby, pod którą podanie zapisano do dziennika podawczego lub którą oznaczono świadectwo urzędowe,
3. nazwiska strony,
4. pobranej kwoty.

Po upływie każdego miesiąca sumę kwot, wymienionych w rubryce 4 księgi opłat, należy wnieść do Kasy Powiatowej.

§ 12.

Ustępy 4—7 artykułu 4 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z 12 listopada 1918 r. w przedmiocie sposobu i terminu uiszczania opłat skarbowych, ogłoszonego w numerze 205 Monitora Polskiego, tracą moc obowiązującą.

(Dziennik Praw, № 19, z d. 27 lutego 1919 r. poz. 227).

Monopol spirytusowy.

51.

Przepis wykonawczy

do Dekretu z dnia 30 stycznia 1919 roku o uregulowaniu produkcji spirytusu.

1.

Na mocy Dekretu z dnia 30 stycznia 1919 r. wszelkie zezwolenia wydane dotychczas na pędzenie okowity lub spirytusu są unieważnione, a przeto wszystkie gorzelnie, niezależnie od rodzaju przerabianych materjałów, mają być unieruchomione po odpędzeniu już przygotowanych zacierów.

2.

O ile właściciele gorzelni zapragną takowe uruchomić, winni zwrócić się z odnośnemi podaniami do Ministerstwa Aprowizacji i wymienić w takowych, jakie materjały i w jakiej ilości zamierzają do wyrobu spirytusu użytkować.

3.

Po otrzymaniu przychylnej decyzji tegoż Ministerstwa należy złożyć Ministerstwu Skarbu podanie o uruchomienie gorzelni i do tego podania dołączyć pomienioną decyzję Ministerstwa Aprowizacji.

4.

W podaniu do Ministerstwa Skarbu ma być wyszczególnione jakie materjały i w jakiej ilości zamierza się na spirytus przerobić, a także, jakie są spodziewane koszta produkcji jednego 100 stopniowego hektolitra (8.13 wiad. 100°) spirytusu ze wskazaniem oddzielnie kosztów zakupu surowców i kosztów przerobu na spirytus.

5.

W razie uwzględnienia podania Ministerstwo Skarbu czyni zarządzenia co do uruchomienia gorzelni.

6.

Całą wyprodukowaną ilością spirytusu rozporządza Ministerstwo Skarbu. Producenci obowiązani są dostarczyć spirytus do miejsc wskazanych, po cenach oznaczonych przez Ministerstwo Skarbu.

7.

W razie wykrycia potajemnego wyrobu spirytusu organy Straży Skarbowej i Urzędów skarbowych, a także Urzędów gminnych i policyjnych mają o tem spisać protokuł, który bezzwłocznie złożony zostaje Inspektorowi Skarbowemu celem dalszej urzędowej czynności.

8.

Wszelkie naczynia i przyrządy, służące do wyrobu spirytusu, jako też zapasy przygotowanego spirytusu, oraz materjały do wyrobu tegoż, ulegają natychmiastowej konfiskacie na rzecz Skarbu. Konfiskowany spirytus, materjały, przyrządy i naczynia mają być zabezpieczone i oddane pod opiekę Władz gminnych lub policyjnych.

9.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Dr. Englich.*

Warszawa, dnia 13 lutego 1919 r.
Monitor Polski № 42, z d 21 lutego 1919 r.).

52.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w przedmiocie zakazu wwozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej.

1) Wwóz i przesyłanie w posyłkach pocztowych i listach znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej w granice Rzeczypospolitej Polskiej jest wzbroniony.

2) Podróżni, przybywający z zagranicy, mają prawo przewozu sumy, nie przekraczającej 500 kor.

3) Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych wypadkach zwalniać od stosowania pp. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

4) Przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia niniejszego rozporządzenia pociąga konfiskatę całej przewożonej lub przesyłanej sumy.

5) Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się na terenach b. zaboru austjackiego Polskiej Komisji Rządzącej, a specjalnie na terenie Śląska Cieszyńskiego, — Cieszyńskiej Radzie Ludowej.

6) Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 22 lutego 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) Dr. *Englich.*

(Monitor Polski № 45 z dnia 25 lutego 1919 r.).

53.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu w sprawie wyjaśnienia dekretu*) z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie upoważnienia Dyrekcji Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej do przygotowania 250 miljonów marek polskich.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1919 r. wyjaśnia się, że dekret z d. 7 lu-

---

*) Dz. Pr. № 14 z dnia 8 lutego 1919 r., poz. 167.

tego 1919 r., umieszczony w Dzienniku Praw № 14 poz. 167, upoważniający Polską Krajową Kasę Pożyczkową do przygotowania dalszych 250 miljonów marek polskich ponad sumę 500 miljonów, wskazaną w art. 3 ustawy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dnia 7 grudnia 1918 r., rozumieć należy równocześnie jako zezwolenie na wypuszczenie w obieg wskazanej sumy 250 miljonów marek polskich.

Minister Skarbu:
(—) *Dr. Englich.*

Szef Sekcji:
(—) *F. Zachert.*

(Monitor Polski № 45 z dnia 25 lutego 1919 r.).

Straż Skarbowa.

54.

Rozporządzenie

Ministra Aprowizacji i Skarbu z dnia 5 lutego 1919 r. w przedmiocie stosunku Straży Granicznej do Straży Skarbowej.

Celem uregulowania stosunku Straży Granicznej, utworzonej na mocy tymczasowego dekretu z dnia 18 grudnia 1918 r., do istniejącej przy Ministerstwie Skarbu Straży Skarbowej postanawia się:

1) Utworzona z oddziałów wojskowych, a przydzielona do pełnienia specjalnych obowiązków przy Ministerstwie Aprowizacji Straż Graniczna ma obok zadań wyszczególnionych w powyższym dekrecie wykrywać i powstrzymywać przemytnictwo i inne przekroczenia przepisów skarbowych, oraz zapobiegać im.

W tym celu ma Straż Graniczna patrolować w pasie granicznym, zwłaszcza wzdłuż linji celnej, odbywać w stosownych miejscach zwiady i czaty oraz zapobiegać ruchowi podróżnych i towarów na niedozwolonych drogach. W miarę możności Straż Graniczna współdziałać będzie z organami Ministerstwa Skarbu również wewnątrz Państwa w ochronie podatków pośrednich.

2) Jak długo istnieje Straż Graniczna, obowiązki Straży Skarbowej w pograniczu polegać będą przeważnie tylko na spełnianiu funkcji pomocniczych przy Urzędach celnych, tudzież na kontroli ruchu osobowego i towarowego na drogach, wiodących do i od Urzędów celnych w myśl postanowień § 99 tymczasowego Statutu organizacyjnego i Regulaminu służbowego Straży Skarbowej. Nie wyklucza to jednak, że Straż Skarbowa może, o ile to będzie potrzebne dla osiągnięcia celów jej służby, przedsiębrać również patrole, zwiady i czaty wzdłuż granicy i w pasie granicznym bądź sama, bądź wspólnie ze Strażą Graniczną.

Pozatem Straż Skarbowa w pograniczu czuwa także nad spełnianiem przepisów, dotyczących monopolów i podatków pośrednich.

3) Straż Graniczna i Straż Skarbowa, jako organizacje równorzędne, pełnią swe funkcje w zupełnej niezależności od siebie. Obydwie te organizacje powinny jednak wzajemnie się wspierać i pomagać sobie w usiłowaniach, zmierzających do osiągnięcia celów służby.

Dowódcy poszczególnych oddziałów Straży Granicznej i Kontrolerowie Straży Skarbowej powinni pozostawać ze sobą w ciągłej styczności, udzielając sobie nawzajem do wiadomości spostrzeżeń, wymagających zarządzeń. Taki sam obowiązek ciąży na organach lustrujących Straż Graniczną i Straż Skarbową.

4) Straż Graniczna ma ujętych przestępców, jako też zakwestjonowane przedmioty, nie dokonując żadnych zmian w opakowaniu, odstawiać do najbliższego Urzędu celnego, lub też gdyby takiego Urzędu w pobliżu nie było, do innego najbliższego Urzędu Skarbowego (Posterunku Straży Skarbowej), względnie do Urzędu, podlegającego Ministerstwu Aprowizacji.

5) W wypadkach przewidzianych w ustępie 2-im, a mianowicie skoro zajdzie potrzeba współdziałania Straży Granicznej ze Strażą Skarbową, komendę nad Oddziałami obydwóch tych Straży obejmie dowódca Oddziału Straży Granicznej.

Przywódca oddziału Straży Skarbowej winien udzielić zawsze dowódcy Oddziału wojskowego wiadomych sobie informacji, sam zaś, o ile będzie urzędnikiem, a dowódcą Oddziału wojskowego nie będzie oficer, z odnośnej czynności służbowej się wycofać. Jeżeli dowódcą Oddziału wojskowego będzie oficer, winien przywódca Oddziału Straży Skarbowej, choćby nim był urzędnik, poddać się pod rozkazy dowódcy wojskowego i w odnośnej czynności uczestniczyć.

Natomiast przywódca Oddziału Straży Skarbowej, będący funkcjonarjuszem (nadstrażnik lub respicjent), winien poddać się bezwarunkowo pod rozkazy dowódcy Straży Granicznej i w danej czynności współdziałać.

Po ukończeniu czynności, która wymagała współdziałania obydwóch Straży, dalsze postępowanie i decyzja co do przytrzymanych osób i przedmiotów przechodzi na przywódcę Oddziału Straży Skarbowej.

Warszawa, dnia 5 lutego 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) *Englich.*

Minister Aprowizacji:
w z. (—) *Machnicki.*

(Monitor Polski № 39 z dnia 18 lutego 1919 r.).

Przepisy o instytucjach bankowych.

55.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w sprawie otwierania i utrzymywania kantorów wymiany.

1.

Kantory wymiany mają prawo zajmować się wyłącznie zmianą pieniędzy i kupnem-sprzedażą papierów procentowych.

2.

Do otwarcia kantorów wymiany potrzebne jest pozwolenie Ministerstwa Skarbu. Podanie o otwieranie kantorów wymiany ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela lub współwłaścicieli firmy handlowej, tudzież jej siedziby, ewentualnie imienia i nazwiska zarządzającego, winno być złożone miejscowej władzy (Komisarzowi Ludowemu lub milicji miejskiej), która podanie z załącznikami i ze swoją opinją przesyła bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu.

3.

Do podania winny być dołączone:

a) świadectwo o polskiej przynależności właściciela i ewentualnie zarządzającego,

b) świadectwo o ukończeniu przez nich conajmniej lat 21,

c) świadectwo o tem, że petent i ewentualnie wyznaczony przez niego zarządzający nie byli karani sądownie i nie znajdują się pod śledztwem i sądem, a także nie była im ogłoszona upadłość.

4.

Przy złożeniu podania petent winien wskazać wysokość kapitału zakładowego i zdeponować go w gotówce w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej lub jej oddziałach, gdzie zaś takowych niema, w miejscowej Kasie powiatowej, dołączając do podania kwit depozytowy lub jego kopję, poświadczoną przez rejenta. Z udzieleniem pozwolenia na otwarcie kantoru wymiany lub w razie jego odmowy depozyt ten petentowi będzie zwrócony.

5.

Udzielenie lub nieudzielenie pozwolenia na otwarcie kantoru wymiany zależy od uznania Ministerstwa Skarbu. Pozwolenie to w każdej chwili przez Ministerstwo Skarbu cofniętem być może.

6.

Minister Skarbu ma prawo w każdej chwili zażądać od kantorów wymiany przedstawienia informacji i wyjaśnień podług swego uznania i zarządzić, jeśli to uzna za stosowne, rewizję operacji i kasy.

7.

Istniejące dotychczas kantory wymiany mają prawo z tytułu posiadanej obecnie koncesji prowadzenia operacji do dnia 1 maja 1919 r. Po upływie tego terminu prowadzenie przez kantory wymiany operacji jest dozwolone jedynie na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu.

UWAGA. Istniejące dotychczas kantory wymiany przy składaniu podań o pozwolenie prowadzenia operacji po 1 maja 1919 r. są zwolnione od przepisu, zawartego w § 4 nin. rozp., dotyczącego deponowania w gotówce kapitału zakładowego.

8.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

Warszawa, dnia 23 lutego 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) *Dr. Englich.*

(Monitor Polski № 46 z dnia 26 lutego 1919 r.).

56.

Dekret

w przedmiocie zmiany ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z dnia 9 czerwca 1888 r., uchwalonej przez ogólne zebranie połączonych władz Towarzystwa w dniu 5 i 11 marca 1918 roku.

Na mocy uchwały Rady Ministrów stanowię:

Art. 1.

Poniżej wymienione artykuły ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z dnia 9 czerwca 1888 r. otrzymują brzmienie następujące:

Art. 91. Pożyczki udzielane są na dobra, których własność, nieścieśniona szczególnemi przepisami, ustaloną jest w hipotekach przy sądach okręgowych. Pożyczki udzielane są również na osady, posiadane na podstawie ukazu z dnia 19 lutego 1864 roku, jeżeli własność takich osad jest w hipotece przy sądzie okręgowym uregulowaną i jeżeli osady te mają ustalone granice.

UWAGA: Do osad, w niniejszym artykule wymienionych, nie stosują się w razie sprzedaży przez Towarzystwo czasowe co do nabywców ograniczenia, zamieszczone w ukazie z dnia 19 lutego 1864 roku. (Zbiór Praw i Rozporządzeń Rządowych 1894 r. № 118 poz. 856).

Art. 112. Wypłatę pożyczki dopełnia w kancelarji hipotecznej delegowany Radca Dyrekcji Szczegółowej.

Przed wypłatą pożyczki dodatkowej powinny być uiszczone wszystkie zaległości, na dobrach ciążące.

Art. 145. Przygotowanie listów zastawnych i kuponów uskutecznia się kosztem Towarzystwa w Dyrekcji Głównej pod bezpośrednim nadzorem jej Prezesa i Członków. Towarzystwo Kredytowe Ziemskie ma prawo, jako zwrot kosztów przygotowania listów zastawnych i innych, z wydawaniem pożyczek związanych, pobierać specjalną opłatę od biorących pożyczki do wysokości $^3/_4$% od przyznanej pożyczki.

Art. 2.

Moc artykułu 198 tymczasowo zawiesza się.

Art. 3.

Dekret niniejszy nabiera mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

(Dz. Pr. № 14 z dnia 8 lutego 1919r. poz. 179).

Pożyczki premjowe i loterje.

57.

Dekret

w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych.

Art. 7.

Drukowanie ogłoszeń o sprzedaży losów loteryjnych, promes oraz pożyczek premjowych wymaga zezwolenia Ministerstwa Skarbu.

(Dz. Pr. № 14 z dnia 8 lutego 1919 r. poz. 186).

58.

Rozporządzenie.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dn. 31 grudnia 1918 r. (Monitor Polski № 4 z dn. 7 stycznia 1919 roku) postanawiam, co następuje:

1) Żadne loterje pieniężne nie są dozwolone, z wyjątkiem jednorazowych dobroczynnych loterji pieniężnych, na które pozwolenia może wydawać w każdym oddzielnym wypadku Minister Skarbu.

2) Wszystkie loterje pieniężne, działające obecnie z pozwolenia władz, mające na celu zasilenie funduszów poszczególnych instytucji i w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia rozpoczęte, mają prawo ukończyć swe ciągnienia podług dozwolonego planu i w zatwierdzonych terminach. Pozwolenia poprzednio przez kogokolwiek uzyskane na jeszcze nie rozpoczęte loterje pieniężne są niniejszem unieważnione.

3) Handel losami loterji niedozwolonych, oraz dopomaganie do handlu przez reklamę, ogłaszanie planów i wyników ciągnień tych loterji, jak również gra na loterjach niedozwolonych są zakazane.

4) Winni podlegają karze, przewidzianej w art. 332 Kodeksu Karnego.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej od daty ogłoszenia go w „Monitorze Polskim".

Warszawa, dn. 17 lutego 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) Dr. *Englich.*

Kier. Urz. Lot. Państw.
(—) *W. Paszkowski.*

(Monitor Polski № 39 z dnia 18 lutego 1919 r.).

Przepisy o służbie państwowej.

59.

Dekret

o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego.

Art. 8.

Urzędnicy państwowych władz administracyjnych, skarbowych i sądowych nie mogą być wybrani w tych okręgach wyborczych, na które rozciąga się ich działalność służbowa.

Przepis ten nie dotyczy urzędników i wojskowych władz centralnych.

Art. 9*).

Płatni urzędnicy państwowi z chwilą wyboru na posła zostają zwolnieni na czas trwania mandatu ze swych czynności służbowych i nie otrzymują za ten czas poborów, związanych z ich urzędem.

Przynależni do wojska w razie wyboru na posła zwalniają się zupełnie z armji polskiej na czas trwania mandatu poselskiego.

Przepis ten nie dotyczy ministrów, podsekretarzy stanu i profesorów wyższych uczelni.

Art. 10.

Poseł powołany do płatnej służby pańswowej przestaje być członkiem Sejmu.

Przepis ten nie dotyczy ministrów, podsekretarzy stanu i profesorów wyższych uczelni.

(Dz. Pr. № 18 z dnia 6 grudnia 1918 r. poz. 46).

---

*) Dz. Pr. № 14 z dnia 8 lutego 1919 r. poz. 198.

Przepisy emerytalne.

60.

Okólnik

Do wszystkich Ministerstw, Inspektorów skarbowych i Kas powiatowych w sprawie emerytur.

Na obszarach Państwa Polskiego przebywa obecnie poważna liczba przeniesionych już w stan spoczynku cywilnych funkcjonarjuszy byłego Cesarstwa rosyjskiego i Królestwa Polskiego, tudzież pozostałych po takich funkcjonarjuszach wdów i sierot.

Ministerstwo Skarbu, czyniąc zadość licznym prośbom, zarządza w tej sprawie na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1919 r., co następuje:

Z zastrzeżeniem późniejszego rozrachunku pomiędzy Polską a Rosją wypłacać będzie Skarb Państwa Polskiego od dnia 1 lutego 1919 r. począwszy osobom wyżej wymienionym, o ile mieszkają na terytorjum Polski, należą do narodowości polskiej, przyznane im już przez rząd rosyjski emerytury i pensje, i to bez względu na to, gdzie poszczególni funkcjonarjusze przed przybyciem na terytorjum Polski pełnili swe obowiązki służbowe.

W tym celu winny osoby interesowane wnieść do Inspektora skarbowego swego stałego miejsca zamieszkania prośbę, do której należy dołączyć dokumenty (dekret pensyjny, książeczkę płatniczą), stwierdzające niezawodnie przyznane zaopatrzenie przez władze byłego Cesarstwa rosyjskiego. Wrazie braku takich dokumentów, winien Inspektor skarbowy w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość stwierdzić, że dana osoba miała prawo do pobierania zaopatrzenia.

Podanie w ten sposób przygotowane ma Inspektor przedkładać Ministerstwu Skarbu, które zarządzi (w wypadkach wątpliwych w porozumieniu z władzą centralną, której podlegałby dany funkcjonarjusz ze względu na swoją dawną służbę) wypłatę przypadającej emerytury, względnie pensji przez Kasę powiatową.

Na podstawie takiego zarządzenia Ministerstwa Skarbu przypisze Kasa powiatowa w założyć się mającej księdze dla „emerytur byłych funkcjonarjuszy rosyjskich“ każdemu uprawnionemu do poboru na osobnem koncie przypadające zaopatrzenie w kwocie rocznej i wypłacać je będzie w równych ratach 2-go dnia każdego miesiąca. Wypłatę za miesiąc luty należy przeprowadzić bezzwłocznie po otrzymaniu zarządzenia Ministerstwa Skarbu. Osoby uprawnione do poboru obowiązane będą przedkładać przy każdej wypłacie osobiście lub przez trzecią do tego upełnomocnioną osobę kwit, w którym ma być stwierdzone przez zwierzchność gminną miejsca stałego zamieszkania, o ile chodzi o emeryta lub wdowę, że zachodzą warunki dalszego wypłacania emerytury, względnie pensji, t. j., że emeryt nie otrzymał ponownie płatnego zajęcia państwowego, że sierota pozostaje przy życiu i nie uzyskała takiego zaopatrzenia, które jej zapewnia samoistne utrzymanie i t. d.

Przy wypłacie asygnowanych zaopatrzeń należy liczyć 1 rubel za 2 marki 16 fen., względnie za 2 kor. 66 hal.

O ile zaszłyby wypadki, w których nasuwałyby się wątpliwości co do dalszej wypłaty emerytury względnie pensji wdowiej i sierocej, winny Kasy powiatowe daną sprawę przedłożyć Ministerstwu Skarbu za pośrednictwem Inspektoratu skarbowego do rozstrzygnięcia.

Przypuszczać należy, że oprócz osób powyżej wymienionych zgłaszać się będą i tacy funkcjonarjusze, względnie wdowy i sieroty, którzy mają prawo do zaopatrzenia, którym jednak tego prawa dotychczas nie przyznano.

W takich wypadkach winni interesowani wnieść odpowiednio udokumentowane podanie do Władz lub Urzędów powiatowych tej gałęzi administracji państwowej, w której ostatnio pełnili obowiązki służbowe, a które je bezzwłocznie po sprawdzeniu wymaganych podstaw i warunków wymiaru żądanego zaopatrzenia przedłożą przełożonym Władzom centralnym. Dotyczące Ministerstwa przyznają w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na podstawie ustaw emerytalnych byłego Cesarstwa rosyjskiego i Królestwa Polakiego przypadające zaopatrzenie i zarządzą wypłatę przez Kasę powiatową miejsca zamieszkania danej osoby.

Wypłata tych nowoprzyznanych emerytur, względnie pensji odbywać się będzie z zastrzeżeniem późniejszego rozrachowania w sposób wyżej podany.

Warszawa, dn. 6 lutego 1919 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Byrka.*

61.

Komunikat Ministerstwa Skarbu.

W uzupełnieniu informacji w sprawie wypłacania emerytur i pensji b. funkcjonarjuszom rosyjskim narodowości polskiej Wydział Prasowy Ministerstwa Skarbu komunikuje, że cywilni emeryci, stale zamieszkali w Warszawie, winni składać podania o wypłacanie emerytur i pensji do Zarządu skarbowego m. st. Warszawy, urzędującego w Ratuszu.

OGŁOSZENIE.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego **Warszawskiej Fabryki Perfum „Fryderyk Puls“ w Warszawie**

na zasadzie § 51 ustawy ma zaszczyt prosić p. p. akcjonarjuszów na

Zwyczajne Ogólne Zebranie

mające się odbyć dnia 2 kwietnia 1919 r., o godzinie 6 wieczorem, w lokalu zarządu w Warszawie, przy ul. Wierzbowej № 11.

Porządek dzienny:

1. Zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok operacyjny 1918.
2. Wnioski Komisji Rewizyjnej.
3. Zatwierdzenie budżetu i planu działań na rok 1919.
4. Wybór dyrektorów Zarządu i zastępców na miejsce ustępujących oraz członków komisji rewizyjnej.
5. Wnioski akcjonarjuszów.
6. Wnioski Zarządu.

W razie nieprzybycia przepisanej w § 60 ustawy liczby akcjonarjuszów, powtórne zebranie ogólne odbędzie się w dniu 16 kwietnia 1919 r. o godzinie 6-ej wieczorem, w tymże lokalu, dla zdecydowania tych samych spraw, przyczem zebranie to będzie prawomocne bez względu na liczbę przybyłych akcjonarjuszów.

Akcjonarjusze, pragnący wziąć udział w zebraniu, winni nie później jak na 7 dni przed zebraniem złożyć zarządowi swoje akcje lub kwity właściwych instytucji kredytowych.

Aktywa. Bilans Towarzystwa Akcyjnego Rzeźni Miejskich w dniu 31 grudnia 1917 r. Passywa.

Aktywa			Rb.		Passywa			Rb.	
Łódź: Budynki, maszyny, instalacje i dom № 3/874			1720394	06	Kapitał zakładowy			1300000	—
Częstochowa: Budynki, maszyny i instalacje			377278	33	„ zapasowy			68782	94
Warszawa: Majątek Buchnik i urządzenie biura			79445	28	„ amortyzacyjny			309725	99
Mińsk: plac			21792	—	Amortyzacja domu № 3/874			24974	62
Magazyn w Łodzi i Częstochowie			11412	91	Wierzyciele hipoteki domu № 3/874			7551	86
Papiery procentowe			78789	94	Pożyczka Tow. Kred. na plac w Mińsku			8849	17
Gotówka w kasach			1687	07	Wierzyciele			1338822	12
Dłużnicy			191228	52	Niewypłacona dywidenda			60	—
Weksle			117000	—	Sumy przechodnie			5752	85
Sumy przechodnie			6015	25	Depozyty			887500	—
Depozyty			887500	—					
Straty z lat poprzednich	337811	36							
„ z roku 1917	121664	83	459476	19					
			3952019	55				3952019	55

Rachunek Strat i Zysków za 1917 rok.

Straty:					Zyski:				
Straty lat: 1912, 1913, 1914, 1915, 1916			337811	36	Dochód z eksploatacji rzeźni w Łodzi i Częstochowie			62195	90
Eksploatacja rzeźni w Łodzi i Częstochowie			114130	53	Dochody uboczne			18553	16
Konserwacja rzeźni w Łodzi	4040	30			Straty			459476	19
„ „ w Częstochowie	243	25	4283	55					
Procenty			76199	65					
Podatki i świadectwa przemysłowe			7800	16					
			540225	25				540225	25

Bilans Banku Ziemiańskiego

założonego przez Tow. Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem
na 1 Lutego 1919 r.

STAN CZYNNY		STAN BIERNY	
Kasa	Mk. 4,911,219.98	Kapitał Zakładowy	Mk. 6,480,000.—
Sumy do dyspozycji Banku	„ 15,912,073.75	Obligacje Banku	„ 6,553,824.—
Skup pap. wyl. i kuponów	„ 7,010.67	Lokaty	„ 3,681,867.38
Monety zagraniczne	„ 1,197,869.98	R-ki Bieżące	„ 20,503,185.94
Papiery publiczne własne	„ 681,355.80	Kasa przezorności	„ 33,034.09
Weksle inkasowe	„ 79,692.—	Korespondenci loro	„ 977,349.96
Weksle zdyskontowane	„ 6,346,537.60	„ nostro	„ 10,002,239.04
Pożyczki specjalne do 1921 r.	„ 6,594,335.20	Oddziały	„ 626,343.27
„ na zabezp. hipot.	„ 11,219,636.81	Należności Skarbowe	„ 12,069.31
Otwarty kredyt	„ 3,495,210.30	Przechodnie	„ 2,906,749.96
Zastawy	„ 278,048.11	Redyskonto	„
Korespondenci loro	„ 83,635.89	Procenty i prowizje	„ 1,353,419.85
„ nostro	„ 617,350.72	Pozostałość z 1918 r.	„ 3,912.24
Przechodnie	„ 149,846.78		
Oddziały	„ 1,016,944.74		
Ruchomości	„ 67,242.34		
Wydatki organizacyjne	„ 333.50		
Wydatki bieżące	„ 475,650.87		
	Mk. 53,133,995.04		Mk 53,133,995.04
Depozyty	Mk. 30,642,757.60	Różni za swoje depozyty	Mk. 30,252,771.20
Różni za nasze depozyty	„ 605,635.74	Depozyt własny	„ 995,622.14
	Mk. 31,248,393.34		Mk. 31,248,393.34

Bilans Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru na 1 Lipca 1918 r.

za okres sprawozdawczy 1917 — 18 r.

Stan czynny.		Stan bierny.	
Nieruchomości	Rb. 6,661,127.55	Kapitał akcyjny	Rb. 6,500,000.—
Nowe urządzenia w budowie	„ 661,409.89	Kapitał zapasowy	„ 819,019.05
Inwentarz ruchomy	„ 433,082.53	Kapitał amortyzacyjny	„ 2,541,522.64
Remanenty	„ 3,348,526.54	Fundusz wsparć dla robotników	„ 90,000.—
Gotowizna w kasach T-wa	„ 97,927 15	Rozmaici	„ 4,309,735.14
Papiery procentowe	„ 90,792.91	Rachunek przechodni	„ 729,619.41
Rozmaici	„ 2,510,295.18	Depozyty	„ 2,460,852.41
Straty od działań wojennych	„ 1,486,512.71	Zysk brutto	„ 943,939.76
Bank Handlowy w Warszawie	„ 7,732.60		
Rachunek przechodni	„ 307,549.71		
Depozyty	„ 2,460,852.41		
Straty lat ubiegłych	„ 328,879.23		
	Rb. 18,394,688.41		Rb. 18,394,688.41

Podział zysku brutto.

Na amortyzację majątku	Rb. 459,608	kop. 52
„ kapitał zapasowy	„ 24,216	„ 56
„ tantjemę dla Zarządu	„ 46,011	„ 47
„ „ „ dyrektorów i pracowników	„ 23,005	„ 73
Rezerwa na podatek od zysku	„ 54,232	„ 94
Dywidenda dla akcjonarjuszów w stosunku 4% na kapitał akcyjny	„ 260,000	„ —
Na umorzenie strat lat ubiegłych	„ 76,864	„ 54
	Rb. 943,939	kop. 76

Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru.

Stan Rachunków Tow. Akc. „Warszawski Lombard Prywatny" 31 Stycznia 1919 r.

Stan czynny	Marki	fen.	Stan bierny	Marki	fen.
Kasa i instytucje kredytowe	112279	47	Kapitał zakładowy	1080000	—
Zaliczenia	1367644	10	„ zapasowy	77000	—
Papiery publiczne	66304	94	Fundusz rezerwowy	15000	—
Wniosek członk. W. T. W. K.	6480	—	Kasa przezorności i pomocy	42882	55
Procent od pożyczek	2488	58	Różni wierzyciele	115301	30
Koszty licytacyjne	484	35	Zobowiązania wekslowe	153232	—
Różni dłużnicy	3974	39	Dywidenda niepodniesiona	26902	80
Ruchomości	6	48	Dochody	4031	22
Wydatki bieżące	20981	55	Fundusz do dyspoz. Og. Zebr.	66293	99
	1580643	86		1580643	86

Bilans Banku Przemysłowego Warszawskiego na 1-go Lutego 1919 r.

Stan czynny.

	Razem Marki	fen.
Gotowizna w kasie	4596035	88
Rachunek bieżący warunkowy w ros. Banku Państwa	34200	01
Rachunek bieżący w Polsk. Kr. Kasie Pożyczkowej	190791	50
Skup weksli	13466946	40
Skup papierów publicznych wylosowanych i kuponów bieżących	196253	22
Weksle i frachty do inkasa	267523	92
Papiery publiczne własne	2123341	62
„ „ kapitału Zapasowego	55944	—
Monety zagraniczne	347828	58
Pożyczki terminowe na zastaw papierów publicznych	462875	96
Pożyczki bezterminowe (on Call) zabezpieczone:		
1) papierami publicznymi	8448923	37
2) wekslami	3088738	85
Korespondenci:		
1) pozostałości na ich rachunkach (loro)	10093548	55
2) „ na rachunkach Banku (nostro)	760874	02
Weksle protestowane	318616	88
Ruchomości	99297	09
Koszty organizacji Banku	87604	81
Wydatki bieżące	566501	08
Rachunki przechodnie	1287810	75
Rachunek Oddziałów z Zarządem	547044	40
Nieruchomości	855677	46
	47896378	35

Stan bierny.

	Razem Marki	fen.
Kapitał zakładowy	6480000	—
„ zapasowy	92984	81
Rezerwa zysku	384472	23
Wkłady:		
1) kapitały na lokacji	2580352	48
2) na rachunek bieżący	15109707	97
Kasa Przezorności i Pomocy pracowników Banku	170100	01
Weksle redyskontowane	6253300	—
Rachunki w ros. Banku Państwa	4524406	35
Rachunki w instytucjach prywatnych zabezpieczone:		
1) papierami publicznymi	883154	29
2) wekslami	698000	—
Korespondenci:		
1) pozostałości na ich rachunkach (loro)	718504	47
2) „ na rachunkach Banku (nostro)	5516339	08
Przekazy do zapłacenia	18194	50
Należności skarbowe	7137	31
1) 5% podatek państwowy		
2) 0,216% „ „		
Procenty i prowizje	1351859	95
Rachunek Zarządu z Oddziałami	686429	75
Dywidenda od akcyj Banku niepodniesiona	810	—
Rachunki przechodnie	2420625	15
	47896378	35

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 20. 4188. 28. II. 19. 1000.